

www.
www.
www.
www.

Ghaemiyeh

.com
.org
.net
.ir

شاعر طهور

بِهَوْشِيْ بِرِّ اعْوَنْ دِعَائِيْ شَرِيف
اللَّهُمَّ كَنْ لَوْلَيْكَ ...

محمد طريف

برنسة الإمام العهدى
لمسها الرحال آية الله العظى
السيد محمد باقر الصدر الأعظم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

نیايش ظهور: پژوهشی پيرامون دعای شريف اللهم کن وليک...

نويسنده:

محمد ظريف

ناشر چاپی:

مدرسه الامام المهدي (عجل الله تعالى فرجه الشريف)

ناشر ديجيتالى:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۸	نیایش ظهور: پژوهشی پیرامون دعای شریف اللهم کن ولیک...
۸	مشخصات کتاب
۸	اشاره
۱۲	مقدمه
۱۴	فصل اول: دعا: آداب ، شرائط ، آثار
۱۴	اشاره
۱۶	اهمیت و ارزش دعا
۱۸	دعا بهترین وسیله تقریب است
۱۸	اشاره
۱۹	دعا محبوب ترین عمل نزد پروردگار است.
۱۹	دعا رمز موفقیت است.
۱۹	دعا سلاح انبیاء است.
۱۹	دعا سپر مؤمن است.
۲۰	دعا وسیله دفع بلا و رفع آن است.
۲۱	آداب دعا
۲۱	اشاره
۲۱	تعییم دعا
۲۲	دعایی برای همه مخلوقات
۲۲	اشاره
۲۵	دعا در غیاب مومنین
۲۶	فضیلت دعا برای تعجیل فرج و ظهور امام عصر علیه السلام
۲۶	اشاره
۲۸	علامت انتظار

وظیفه ما در برابر احسان او ..... وظیفه ما در برابر احسان او

۳۱ ..... غربت امام عصر علیه السلام

۳۲ ..... رهایی یافتن از فتنه ها و هلاکت ها

۳۴ ..... سیره اهل بیت علیهم السلام

۳۶ ..... فصل دوم : پژوهشی پیرامون دعای اللهم کن لولیک ....

۳۶ ..... اشاره

۳۸ ..... دعای «اللَّهُمَّ كُنْ لِوْلَيْكَ»

۳۹ ..... ترجمه دعا

۴۰ ..... توضیح فقرات دعا

۴۸ ..... مصادر دعا

۵۲ ..... بررسی در متن دعا

۵۴ ..... فصل سوم: بررسی سندی دعای اللهم کن لولیک ....

۵۴ ..... اشاره

۵۶ ..... بررسی در سند دعا

۵۶ ..... راوی این دعا

۵۶ ..... اشاره

۵۸ ..... محمد بن عیسی بن عبید در میان رواه

۵۸ ..... الف: کسانی که محمد بن عیسی از آن ها روایت کرده است

۶۴ ..... ب: کسانی که از محمد بن عیسی روایت کرده اند

۶۸ ..... جایگاه محمد بن عیسی در طبقه رواه شیعه

۶۸ ..... اشاره

۶۸ ..... از امام باقر علیه السلام :

۷۰ ..... از امام صادق علیه السلام :

۷۲ ..... از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام :

۷۳ ..... از حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام :

٧٤	از امام جواد عليه السلام :
٧٦	از امام هادی عليه السلام :
٧٧	از امام عسکری عليه السلام :
٧٨	علت عدم تصریح به نام امام عليه السلام
٧٨	اشاره
٧٨	الفقیه عليه السلام :
٧٨	العالم عليه السلام :
٧٩	الشیخ عليه السلام -
٧٩	الرجل عليه السلام -
٧٩	العبد الصالح عليه السلام -
٧٩	رجل من بنی هاشم -
٧٩	الصالحین علیہما السلام -
٨٠	الصادقین علیہم السلام -
٨١	فصل چهارم: نکته هایی پیرامون این دعا -
٨٥	درباره مرکز -

نیايش ظهور: پژوهشی پیرامون دعای شریف اللهم کن و لیک...

مشخصات کتاب

نیايش ظهور (پژوهشی پیرامون دعای شریف اللهم کن و لیک...)

مولف : محمد طریف

تحقيق و نشر موسسه الامام المهدی (عجل الله تعالى فرجه الشریف)

لموسسهها الراحل العلامه السيد محمد باقر الموحد الابطحی رحمه الله عليه

نوبت چاپ : اول ، بهار ۱۳۹۷

تیراژ : ۱۰۰۰

ص:۱

اشارة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ فِي هَيْنَدِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلَيْلَةٍ وَ حَافِظَاً وَ قَائِدًا وَ نَاصِيَةً رَأَوْ دَلِيلًا وَ عَيْنَا حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَ تُمْتَعَهُ فِيهَا طَوِيلاً

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين وصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

سَيِّمَا مَوْلَانَا بَقِيهِ اللَّهِ فِي الْأَرْضِينَ وَاللَّعْنُ عَلَى مَنْ ظَلَمُهُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ

اما بعد:

یکی از معروف ترین و شایع ترین دعاها بی که امروزه بحمد الله المتعال در همه حالات و در هر زمان و مکانی خوانده می شود و تقریباً همه افراد از زن و مرد، پیر و جوان و حتی اکثر کودکان ما آن را از حفظ می خوانند دعای شریف «اللهم كن لولیک الحجّہ بنالحسن صلواتک علیه وعلی آبائه فی هذه الساعه وفی کل ساعه ولیاً وحافظاً وقائداً وناصراً ودلیلاً وعیناً حتی تسکنه ارضک طوعاً وتمتعه فيها طویلاً» می باشد.

دعای عظیم الشأن با مضامین عالی و متقن و دربردانده مفاهیم والا و آموزنده، و دارای پیام حیات بخش برای جهان بشریت، در سایه سار ظهور پر نور و سرور یگانه دوران و جان جانان و قطب عالم امکان، صاحب العصر والزمان مهدی و منجی آل محمد: حضرت حجه بن الحسن العسكري عجل الله تعالى فرجه الشریف.

مجموعه پیش رو، پژوهشی پیرامون این دعای شریف است به همراه

ص: ۵

مقدمه ای جامع پیرامون دعا و آداب و شرایط و آثار آن که به مناسبت ماه معظم شعبان، ماه دعا و انا به و عبودیت و انتظار همزمان با فرارسیدن میلاد مسعود، آخرین ذخیره الهی و مصلح عالم هستی حضرت بقیه الله الاعظم ارواحنا لتراب مفده الفداء، به همت محققین محترم مؤسسه الامام المهدي:، یادگار ماندگار دلداده و فدائی امام زمان عجیل الله تعالی فرجه الشیف، فقیه بزرگوار و محدث عالی مقدار، حضرت آیه الله العظمی آقای حاج سید محمد باقر موحد ابطحی اعلی الله مقامه، به شیفتگان و منتظران حضرتش ارائه می گردد.

امید است که این اثر، در شناساندن بیشتر و تثبیت فرهنگ مهدویت و انتظار برای جامعه ما مؤثر واقع شود و مرضی نظر کریمانه آقا و مولای مان قرار بگیرد و دعای خیر آن حضرت شامل حال همه خادمان و چاکران آستان ملک دربان آن امام همام گردد، إِنَّ الْهُدَايَا عَلَى مَقْدَارٍ مُّهَدِّيَّها.

در پایان از همه عزیزانی که در مؤسسه الامام المهدي علیه السلام با تلاش خود، در تکمیل این کتاب همکاری نمودند به خصوص محقق محترم جناب آقای محمد باقر الحلو (ابوجعفر) دام توفیقه تقدیر به عمل می آوریم. و از مساعی مشکوره محقق و نویسنده توانا جناب حجه الاسلام و المسلمين آقای محمد ظریف دام تأییده که تحقیق و تدوین این مجموعه را بر عهده گرفتند سپاسگذاری می نماییم.

مدیریت مؤسسه الامام المهدي علیه السلام

ل مؤسسه‌ها الراحل، آیه الله العظمی السید محمد باقر الموحد الاطحی :

شعبان المعظم ۱۴۳۹ هـ-ق ، اردیبهشت ماه ۱۳۹۷ هـ-ش

ص: ۶

یکی از ابواب رحمتی که خداوند تبارک و تعالیٰ به روی بندگانش گشوده باب دعا است.

امیرالمؤمنین علیه السلام فرموده اند: «الْدُّعَاءُ مِفتَاحُ الرَّحْمَةِ»^(۱); «دعا سرچشمہ رحمت الهی است».

دعوت به دعا از طرف پروردگار لطفی است بزرگ و نعمتی است عظیم و سفره احسانی است که برای بندگان خود گسترانیده است.

امام زین العابدین علیه السلام در مناجات الذاکرین می فرماید: «وَ مِنْ أَعْظَمِ النِّعَمِ عَلَيْنَا جَرِيَانُ ذِكْرِكَ عَلَى أَلْسِنَتِنَا وَ إِذْنُكَ لَنَا بِدُعَائِنَاكَ»^(۲); «از بزرگترین نعمت های تو بر ما این است که ذکر و یاد تو بر زبان ما جاری است و اجازه فرموده ای تو را بخوانیم و دعا کنیم».

اهمیت و ارزش دعا

در اهمیت دعا و ارزش آن همین بس که خداوند متعال فرموده است: (فُلْ مَا يَعْبُرُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُم)^(۳); «بگو پروردگار من به شما اعتنایی نمی کرد اگر دعای شما نبود».

ص: ۹

-
- ۱- عيون الحكم: ص۶۸، ح۱۷۴۴، و در ضمن حدیثی رسول خدا صلی الله عليه و آله فرموده اند: «إِذَا أَذْنَ اللَّهُ لِلْعَبْدِ فِي الدُّعَاءِ فَتَحَ لَهُ بَابُ الرَّحْمَةِ». البحار: ج ۹۳، ص ۳۰۲.
  - ۲- بحار الأنوار: ج ۹۴، ص ۱۵۱.
  - ۳- سورة فرقان: آیه ۷۷

و کسانی را که بدان بی اعتنا هستند تهدید نموده و فرموده است:

(إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيِّدُ الْخُلُقَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ) [\(۱\)](#); «آنانکه از عبادت و پرستش من - دعا کردن و مرا خواندن - تکبر ورزند به زودی با ذلت و خواری به دوزخ وارد شوند».

امام باقر علیه السلام فرموده اند: عبادت در این فرمایش پروردگار که فرموده: (إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي...) دعا است. [\(۲\)](#)

روح عبادت و حقیقت بندگی اظهار نیاز و فقر و ذلت و مسکنت در پیشگاه ربوبی و درخواست از او است و لذا امام باقر علیه السلام فرموده اند: «أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ الدُّعَاء» [\(۳\)](#); «برترین نوع عبادت دعا است».

و وقتی سدیر از آن حضرت سؤال کرد: کدام عبادت افضل است؟ فرمودند:

«مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَفْضَلَ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَنْ يُسْأَلَ مَمَّا عِنْدَهُ وَمَا أَحَدُ أَبْغَضَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِمَّنْ يَسْتَكْبِرُ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْأَلُ مَا عِنْدَهُ» [\(۴\)](#); «نzd خداوند تبارک تعالی چیزی برتر از این نیست که از او درخواست شود و از آنچه نzd او است تقاضا شود و مبغوض ترین افراد نzd او کسی است که از عبادت او - یعنی دعا - تکبر ورزد و از کرم و لطف او درخواست نکند».

خداؤند تبارک و تعالی به همان اندازه که نمی پسندد بندگانش نzd

ص: ۱۰

۱- سوره غافر: آیه ۶۰.

۲- کافی: ج ۲، ص ۴۶۶، ح ۱.

۳- کافی: ج ۲، ص ۴۶۶، ح ۱.

۴- کافی: ج ۲، ص ۴۶۶، ح ۲.

همنوغان خود اظهار نیاز کنند دوست دارد که نزد او اظهار نیاز نمایند.

امام صادق علیه السلام فرموده اند: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ كَرِهُ إِلْحَاحَ النَّاسِ بِعَفْفِهِمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الْمَسَأَلَةِ وَأَحَبَّ ذَلِكَ لِنَفْسِهِ»^(۱)؛ «خداوند تبارک و تعالی دوست ندارد که بنده او نزد بنده دیگر شناسنامه کند و چیزی بخواهد ولی این را نسبت به خودش می پسندد و دوست دارد که از او بخواهند و اصرار کنند».

و علت آن روشن است، از مردم درخواست کردن باعث ذلت و خواری و سرافکندگی است ولی از خدا درخواست کردن مایه عزت و افتخار است.

دعا بهترین وسیله تقریب است

اشاره

امیرالمؤمنین علیه السلام فرموده اند: «الْتَّقْرُبُ إِلَى اللَّهِ بِالْمَسَأَلَةِ وَإِلَى النَّاسِ بِتَرْكِهَا»^(۲)؛ «اگر می خواهی نزد خداوند تقریب پیدا کنی و کسب آبرو نمایی وسیله اش گدایی و اظهار نیازمندی است و نزد مردم به ترک آن است» کسی که از مردم چیزی نخواهد نزد آنها عزیز است.

امام صادق علیه السلام می فرماید: «عَلَيْكُمْ بِاللُّدْعَاءِ فَإِنَّكُمْ لَا تَقْرَبُونَ بِمِثْلِهِ»^(۳)؛ «بر شما باد به دعا کردن، زیرا آنگونه که به وسیله دعا تقرب پیدا می کنید با هیچ عبادتی تقرب پیدا نمی کنید».

ص: ۱۱

۱- . کافی: ج ۲، ص ۴۷۵، ح ۴.

۲- . عيون الحكم: ص ۵۶، ح ۱۳۹۴.

۳- . کافی: ج ۲، ص ۴۶۷، ح ۶.

دعا محبوب ترین عمل نزد پروردگار است.

امیرالمؤمنین علیه السلام فرموده اند: «أَحَبُّ الْأَعْمَمِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْمَأْرِضِ الدُّعَاء»^(۱); «نزد خداوند تبارک و تعالی محبوب ترین کار در روی زمین دعا کردن است».

دعا رمز موفقیت است.

امیرالمؤمنین علیه السلام می فرماید: «الدُّعَاءُ مَفَاتِيحُ النَّجَاحِ وَ مَقَالِيدُ الْفَلَاحِ»^(۲); «دعا کلید کامیابی و موفقیت و رستگاری است».

دعا سلاح انبیاء است.

حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام به اصحاب خود می فرمود: «عَلَيْكُمْ سِلَامٌ حَلَّتْ بِكُمْ أَنْبِيَاءٌ، فَقِيلَ: وَ مَا سِلَامٌ حَلَّتْ بِكُمْ أَنْبِيَاءٌ؟ قَالَ: الدُّعَاءُ»^(۳); «بر شما باد به سلاح انبیاء (یعنی خود را در برابر هجوم ناملایمات زندگی و مشکلات به سلاح پیامبران مجهر کنید) عرض کردند: سلاح پیامبران چه بوده است؟ فرمودند: دعا».

دعا سپر مؤمن است.

امیرالمؤمنین علیه السلام می فرماید: «الدُّعَاءُ تُرْسُ الْمُؤْمِنِ»^(۴); «دعا سپر مؤمن است» یعنی خود را به وسیله آن از حوادث ناگوار حفظ می کند.

ص: ۱۲

-
- ۱. کافی: ج ۲، ص ۴۶۷، ح ۸.
  - ۲. کافی: ج ۲، ص ۴۶۸، ح ۲.
  - ۳. کافی: ج ۲، ص ۴۶۸، ح ۵.
  - ۴. کافی: ج ۲، ص ۴۶۸، ح ۴.

در ضمن حدیث دیگری می فرماید: «اَذْفَعُوا اَمْوَاجَ الْبَلَاءِ عَنْكُمْ بِالْدُّعَاءِ قَبْلَ وُرُودِ الْبَلَاءِ»^(۱); «امواج بلا را به وسیله دعا پیش از آنکه به شما بر سرداز خود دور کنید».

دعا وسیله دفع بلا و رفع آن است.

حضرت موسی بن جعفر عليه السلام می فرماید: «عَلَيْكُمْ بِالْدُّعَاءِ فَإِنَّ الدُّعَاءَ لِلَّهِ وَالْطَّلَبُ إِلَى اللَّهِ يَرُدُّ الْبَلَاءَ وَقَدْ قُدْرَ وَقُضِيَ وَلَمْ يَقُلْ إِلَّا إِمْضَاوَه»^(۲); «بر شما باد به دعا کردن، زیرا دعا و روی آوردن به درگاه پروردگار بلایی را که مقدّر شده و حکم بدان گردیده و فقط اجرای آن باقی مانده برمی گردداند».

امام صادق عليه السلام می فرماید: «إِنَّ الدُّعَاءَ يَرُدُّ الْقَضَاءَ وَقَدْ نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ وَقَدْ أُبْرِمَ إِبْرَاماً»^(۳); «دعا فرمان آسمانی را باز می گرداند اگر چه مسجل شده باشد».

حضرت علی بن الحسین عليه السلام می فرمود: «الْدُّعَاءُ يَدْفَعُ الْبَلَاءَ النَّازِلَ وَمَا لَمْ يَنْزِلْ»^(۴); «دعا بلایی را که نازل شده و بلایی را که هنوز نازل نشده بر طرف می نماید».

ص: ۱۳

-
- ۱- خصال: ج ۲، ص ۶۲۱.
  - ۲- کافی: ج ۲، ص ۴۷۰، ح ۸.
  - ۳- کافی: ج ۲، ص ۴۶۹، ح ۳.
  - ۴- کافی: ج ۲، ص ۴۶۹، ح ۵.

اشاره

در باب دعا مطالب فراوانی مورد بحث و گفتوگو قرار می‌گیرد، یکی از آن مطالب پیرامون آداب و شرایط دعا است.

تعمیم دعا

از آداب دعا تعمیم دعا و عمومیت دادن آن است، رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده اند: «إِذَا دَعَا أَحِيدُكُمْ فَلْيَعْمَمْ»^(۱)، «فَإِنَّهُ أَوْجَبُ لِلَّدُعَاءِ»^(۲): «هنگامی که یکی از شما دعا می‌کند آن را عمومیت دهد (یعنی سعی کند دعای او دیگران را نیز شامل شود) زیرا این گونه دعا کردن زودتر آدمی را به مقصود می‌رساند و مستجاب می‌شود». روش خود اهل بیت: نیز چنین بوده است. برای نمونه می‌توان به این دعای معروف و مشهود که خواندن آن، در ماه مبارک رمضان بعد از هر فریضه توصیه شده است، اشاره نمود:

اللَّهُمَّ أَذْخِلْ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ، السُّرُورَ اللَّهُمَّ أَغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ، اللَّهُمَّ أَشْبِعْ كُلَّ حَائِثٍ، اللَّهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ، اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ

ص: ۱۴

۱- «فَلْيَعْمَمْ» خ.

۲- عَدَّ الدَّاعِي: ۱۵۷. کافی: ج ۲، ص ۴۸۷.

كُلَّ مَكْرُوبٍ، اللَّهُمَّ رُدْ كُلَّ غَرِيبٍ، اللَّهُمَّ فُكْ كُلَّ أَسْيَرٍ، اللَّهُمَّ أَصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ أَمْوَالِ الْمُسْيَلِمِينَ، اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ،
اللَّهُمَّ سُدْ فَقْرُنَا بِغَنَاكَ، اللَّهُمَّ عَيْزْ سُوءَ حَالِنَا بِحُسْنِ حَالِكَ، اللَّهُمَّ افْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَعْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

ای خدا تو بر اهل قبور نشاط و سور عطا کن. خدایا هر فقیر را بی نیاز گردان. خدایا هر گرسنه را سیر گردان. خدایا هر برنه را لباس پوشان. خدای دین هر مديونی را ادا فرما. خدایا هر غمگینی را دلشاد ساز. خدایا هر غریبی را به وطن باز رسان. خدایا هر اسیری را آزاد گردان. خدایا مفاسد امور مسلمانان را اصلاح فرما. خدای هر مریضی را شفا عنایت کن. خدای به غنای خود جلو فقر ما را بیند. خدایا بدی های حال ما را به خوبی صفات خودت تغییر ده. خدایا دین ما را ادا فرما و فقر ما را بدل به غنا و بی نیازی گردان که تو ای خدا بر هر چیز توانایی.

دعا برای عموم و دیگران سبب جلب رحمت الهی و آرزوش گناهان دعا کننده می شود.

دعایی برای همه مخلوقات

اشاره

دعایی که دیگران را نیز شامل شود فضیلت بیشتری دارد، و ما از اینجا به فضیلت دعا کردن برای ظهور حضرت مهدی علیه السلام پی می بریم زیرا دعا برای فرج و ظهور امام عصر علیه السلام دعایی است عام و فراگیر، که ماهی های دریا تا ساکنان آسمان از آن بهره مند می شوند.

امیرالمؤمنین علیه السلام فرموده اند: «يَفْرُحُ بِخُروجِهِ أَهْلُ السَّمَاوَاتِ وَ

سُكَّانُهَا»^(۱); اهل آسمان و ساکنان آن با ظهور آن حضرت شادمان می گردند».

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «يَفْرُحُ بِهِ أَهْلُ السَّمَاءِ وَأَهْلُ الْأَرْضِ وَالظَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ وَالْحِيَانِ فِي الْبَحْرِ»^(۲); «اهل آسمان و زمین، پرنده‌گان و چرندگان و حتی ماهیان دریا به ظهور آن حضرت خوشحال می شوند».

امروز هیچ دعایی به مانند دعا برای فرج و ظهور امام زمان فائده اش عام نیست.

دعا برای ظهور امام عصر علیه السلام یعنی دعا برای برافراشته شدن پرچم توحید و سرنگونی پرچم کفر و نفاق در سرتاسر عالم.

دعا برای ظهور امام عصر علیه السلام یعنی دعا برای عزّت اسلام و مسلمین در سراسر جهان.

دعا برای ظهور امام عصر علیه السلام یعنی دعا برای تحقق عدل و عدالت و گسترش آن در همه گیتی.

دعا برای ظهور امام عصر علیه السلام یعنی دعا برای برقراری حق و از بین رفتن باطل.

دعا برای ظهور امام عصر علیه السلام یعنی دعا برای نجات همه مستضعفان و محرومی و ستمدیدگان و مظلومان عالم.

دعا برای ظهور امام عصر علیه السلام یعنی دعا برای نابودی همه ظالمان و ستمگران و زورگویان و دشمنان بشریت.

ص: ۱۶

۱- غیبت نعمانی: ص ۲۱۴، ح ۲. بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۳۹، ح ۱۹.

۲- الملحم والفتنه: ص ۲۸۱.

دعا برای ظهور امام عصر علیه السلام یعنی دعا برای تحقق آمال و آرزوی همهٔ انبیاء و اولیاء الهی.

دعا برای ظهور امام عصر علیه السلام یعنی دعا برای برطرف شدن ظلمت و تاریکی از کرهٔ خاکی و پر شدن آن از نور و روشنایی.

دعا برای ظهور امام عصر علیه السلام یعنی دعا برای فراهم شدن رفاه و آسایش و امنیت برای همه به معنای واقعی کلمه.

دعا برای ظهور امام عصر علیه السلام یعنی دعا برای رها شدن از اسارت هوا و هوس و رسیدن به آزادی کامل در پرتو ایمان به خدا.

دعا برای ظهور امام عصر علیه السلام یعنی دعا برای رشد و کمال انسان‌ها و برطرف شدن موانع رشد.

دعا برای ظهور امام عصر علیه السلام یعنی دعا برای توسعه علم و دانش و از بین رفتگی و نادانی.

دعا برای تعجیل فرج یعنی دعا برای یافتن حیات طبیه.

دعا برای تعجیل فرج یعنی دعا برای برقراری حکومتی که در طول تاریخ بشریت بی سابقه و بی نظیر است، حکومتی واحد در سراسر دنیا بر اساس توحید و یکتاپرستی و بر اساس تقوا و فضیلت.

دعا برای تعجیل فرج یعنی دعا برای خشنودی امام عصر علیه السلام و خلاص شدن آن حضرت از زندان غیبت.

دعا برای تعجیل فرج یعنی دعا برای به بار نشستن و به ثمر رسیدن درختی که انبیاء و اولیاء آن را با خون خود آبیاری نمودند.

دعا برای تعجیل فرج یعنی دعا برای سامان بخشیدن به وضع نابسامان جامعه بشری.

دعا در غیاب مؤمنین

یکی دیگر از آداب دعا، دعا کردن برای مؤمنین در غیاب آنها است.

مرحوم کلینی از علی بن ابراهیم و او از پدرش نقل کرده است که گفت:

عبدالله بن جنلب را در عرفات دیدم دست ها را به سوی آسمان بالا برده و اشک از دیدگانش جاری بود و دعا می کرد و سوز و حال عجیبی داشت. وقتی مردم پراکنده شدند به او گفت: هیچ موقفی را بهتر از موقف تو ندیدم.

گفت: به خدا قسم جز برای برادران دینی ام دعا نکردم.

گفتم: چرا برای خودت دعا نکردی؟

گفت: از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام شنیدم که فرمود: «مَنْ دَعَا لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ ثُوِدَىٰ مِنَ الْعَرْشِ وَ لَكَ مِائَةُ أَلْفِ ضِعْفٍ مِثْلِهِ»^(۱)؛ کسی که برای برادر دینی خود در غیاب او دعا کند، از عرش الهی ندایی رسد که: برای تو است صد هزار برابر آنچه برای او دعا کردی؛ و من دوست نداشتم که «صد هزار» تضمین شده را، با «یکی» که نمی دانم مستجاب می شود یا نه، عوض کنم.

امام مجتبی علیه السلام فرموده اند: شب جمعه ای مادرم حضرت زهرا علیها السلام را دیدم که برای همسایگان دعا کرد و برای خود دعا ننمود، عرض کرد:

ص: ۱۸

۱- . کافی: ج ۴، ص ۴۶۵.

چرا برای خود دعا نکردید؟ فرمود: «الجار ثم الدار»^(۱)؛ «پسرم اول همسایه سپس خانه».

اسماء نقل می کند: در لحظات پایانی عمر حضرت زهرا علیها السلام دیدم آن بزرگ بانوی اسلام ابتدا غسل کرد و لباسها را عوض نمود سپس رو به قبله نشست و دست ها را به سوی آسمان بالا برد و این گونه دعا کرد: «إِلَهِي وَسَيِّدِي أَسْأَلُكَ بِالَّذِينَ اصْطَفَيْتَهُمْ وَبِبُنْكَاءِ وُلْدِي فِي مُفَارَقَتِي أَنْ تَعْفِرَ لِعَصَاهِ شِيعَتِي وَشِيعَهُ ذُرَيَّتِي»^(۲)؛ «ای خدای من و ای معبد من، از تو می خواهم به حق برگزید گانت و به اشک چشم فرزندانم در مفارقت من که گنهکاران شیعه را بیامرزی».

اگر از آداب دعا، دعا کردن در غیاب مؤمنین است و آن همه فضیلت دارد، کدام مؤمن عزیزتر از حجت خدا حضرت مهدی علیه السلام است، دعا کردن برای آن حضرت که سرور و سالار همه مؤمنان و امام و پیشوای ایشان است بدون تردید فضیلت بیشتری خواهد داشت.

فضیلت دعا برای تعجیل فرج و ظهور امام عصر علیه السلام

اشاره

از وظایف مسلم و قطعی شیعه در دوران غیبت امام عصر علیه السلام دعا کردن برای ظهور آن حضرت است.

وقتی از امام هادی علیه السلام سؤال می کنند: وظيفة شيعيان شما در دوران غیبت چیست؟

ص: ۱۹

-۱. علل الشرایع: ج ۱، ص ۱۸۲.

-۲. الصحیفہ الفاطمیہ الجامعہ: ص ۷۴ دعاء ۵۲.

می فرماید: «عَلَيْكُمْ بِالدُّعَاءِ وَ انتِظارِ الْفَرَجِ»^(۱)؛ «بر شما باد به دعا کردن و انتظار فرج».

و با آنکه روایات فراوانی در این زمینه به ما رسیده ولی اگر نبود جز فرمایش خود امام عصر علیه السلام که در توقيع مبارکش فرموده است: «أَكْثُرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ»^(۲)؛ «برای تعجیل فرج زیاد دعا کنید» بر ما لازم بود که اهمیت بیشتری به این مسأله مهم و حیاتی دهیم و این دعا را در رأس دعاها خود قرار دهیم.

اهل ولا چو روی به سوی خدا کنند

اول به جان گمشده خود دعا کنند

این دعا از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، هیچ دعایی به مانند این دعا امید دهنده و شور و نشاط آفرین نیست.

درباره فراید این دعا، عالم بزرگوار مرحوم آیه الله سید محمد تقی موسوی اصفهانی «فقیه احمدآبادی» در کتابی که به فرمان مطاع امام عصر علیه السلام نوشته است^(۳) صد و ده فائده ذکر نموده است، این کتاب به حق کتابی است که در موضوع خودش بی نظیر است و تا کنون کتابی به

ص: ۲۰

-
- ۱- بحار الأنوار: ج ۹۵، ص ۳۳۶.
  - ۲- بحار الأنوار: ج ۵۲، ص ۹۲.
  - ۳- این کتاب که نام آن را هم وجود مقدس امام عصر علیه السلام انتخاب کرده و فرموده اند: اسمش را بگذار «مکیال المکارم فی فوائد الدعاء للقائم» در سال ۱۴۲۸ھ- با اشراف سبط بزرگوارشان مرحوم آیه الله آقای حاج سید محمد باقر موحد ابطحی قدس سرّهما در مؤسسه الإمام المهدي علیه السلام پس از تحقیق و اضافات در ۲ مجلد به چاپ رسیده است.

جامعیت آن نوشته نشده است، بسیار محکم و مستدل و تحقیق شده این مسأله را مورد بررسی قرار داده و خدمتی شایان به مکتب مهدویت فرموده است.

علامت انتظار

در بخشی از این کتاب شریف آمده است: دعا کردن برای تعجیل فرج علامت انتظار شخص است، کسی که منتظر وقوع مطلبی است برای تحقق آن هرگونه سعی و تلاش می کند و در هر حالی دست به دعا دارد، شما اگر منتظر مسافر عزیزی باشید چه حالی خواهید داشت، مخصوصاً اگر در آمدن او تأخیر شده باشد، آیا آرام می نشینید؟ آیا بی تفاوت می مانید؟ آیا هیچ عکس العملی از خود نشان نمی دهید؟ یا از تمام امکانات خود استفاده می کنید و آنچه در توان دارید به کار می گیرید و از آن جمله همواره از خدا تقاضای آمدن او را دارید و برایش دعا می کنید.

علامت دوستی و محبت

در قسمت دیگری از کتاب آمده است: دعا کردن برای تعجیل فرج علامت محبت و دوستی شخص است.

محبت امام عصر علیه السلام شرعاً و عقلاً بر همه واجب است،

شرعًا واجب است زیرا رسول خدا صلی الله علیه و آله آن را اجر و پاداش رسالت خویش قرار داده و فرموده است: (قُلْ لَا أَسْئِلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوْدَةُ فِي الْقُربَى) (١) «اجر و پاداشی برای رسالت خویش جز موّدت و دوستی

ص: ۲۱

۱- سوره شوری: آیه ۲۳.

خویشاوندانم از شما نمی خواهم» و آن را اصل و اساس اسلام معروفی نموده و فرموده است: «لِكُلِّ شَيْءٍ أَسْيَاسٌ وَ أَسْيَاسٌ
الإِسْلَامُ حُبُّنَا أَهْلَ الْبَيْتِ»^(۱)، «برای هر چیزی پایه و اساسی است، پایه و اساس اسلام درستی ما اهل بیت است!»

و عقلًا واجب است زیرا عقل حکم می کند به اینکه هر کس به تو احسانی نمود او را دوست داشته باش و این فطري انسان و
در سرشت هر کسی است.

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده اند: «جِلَّتِ الْقُلُوبُ عَلَى حُبِّ مَنْ أَحْسَنَ إِلَيْهَا»^(۲)؛ «دلها بر دوستی کسی که به آنها
احسان کند سرشته شده اند».

چه کسی در عالم وجود لطف و احسانش بر من بیشتر از امام زمان علیه السلام است، هر احسانی که به من خدا نموده و می
نماید و هر نعمتی که به من مرحمت کرده، به طفیل وجود آن سرور است، او واسطه فیض الهی و باب رحمت پروردگار و
مظہر لطف و عنایت او است. به دست با برکت آن حضرت فیض الهی در عالم منتشر می شود، وجود ما به برکت وجود آن
حضرت است، حیات ما بستگی به حیات آن بزرگوار دارد، هر خیری که به ما برسد از ناحیه او می رسد و هر شری که از ما
دفع شود به عنایت او دفع می شود.

اگر سایه لطف و احسان او بر سر ما نباشد هرگز دشمن به ما امان نخواهد داد، او تکیه گاه ما است، او یار و مددکار ما است،
او پناه ما و فریادرس ما است، او از خود ما به ما مهربان تر است، ما همواره مدیون محبت های بی شائبه او هستیم.

ص: ۲۲

-۱. کافی: ج ۲، ص ۴۶، ح ۲.

-۲. تحف العقول: ص ۳۷.

عقل کل و هادی سبل رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرموده اند: «مَنْ أَتَى إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافِئُوهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَادْعُوا لَهُ حَتَّى تَعَلَّمُوا أَنْكُمْ قَدْ كَافَأْتُمُوهُ»^(۱); «هرگاه کسی خیری به شما رسانید و احسانی به شما نمود سعی کنید به او پاداش دهید، اگر قدرت نداشتید جبران کنید لا اقل در عوض احسان او برایش دعا کنید و آن قدر دعا کنید که مطمئن شوید پاداش احسان او شده است».

ما هرگز نمی توانیم در برابر احسان امام زمان علیه السلام احسانی به او بنماییم، ما سراسر فقر و نیاز و او از ما بی نیاز است، ما هرگز نمی توانیم جبران الطاف او را بنماییم، لا اقل به این وظیفه انسانی و وجودانی و اخلاقی که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده عمل کنیم یعنی برای آن حضرت دعا کنیم، این کمترین کاری است که ما می توانیم درباره آن حضرت انجام دهیم.

این توقع و انتظاری است که امام زمان علیه السلام از دوستان و شیعیان خود دارد.

راستی اگر یکی از دوستان شما گرفتار باشد برای نجات او دعا نمی کنید؟ امروز امام زمان ما گرفتار غیبت است.

یا اگر یکی از دوستان شما در زندان باشد برای خلاصی او دعا نمی کنید؟ امروز مولای ما در زندان غیبت است.

یا اگر یکی از دوستان شما آواره شده باشد برای بازگشت او به وطن دعا نمی کنید؟

امروز حجت خدا آواره بیابان ها است.

صف: ۲۳

۱- شرح فارسی شهاب الأخبار: ۱۶۷.

ای عاشقان برای ظهورم دعا کنید

روز و شبان به سوی خدا التجا کنید

زندان غم مرا به اسارت کشیده است

ای دوستان مرا ز اسارت رها کنید

از من در این زمانه نباشد غریب تر

از بھر این غریب زمانه دعا کنید

دعا کردن برای تعجیل فرج نصرت و یاری امام عصر علیه السلام است.

غربت امام عصر علیه السلام

او مانند جدّ مظلومش امام حسین علیه السلام بی یار و یاور است اگر ندای «هل من ناصر» امام حسین علیه السلام در آن روز بی پاسخ ماند و کسی به ندای غربت آن حضرت جواب نداد، فریاد مظلومانه امام زمان علیه السلام بیش از ۱۱۸۰ سال است فضای عالم را پر کرده و بی پاسخ مانده است. و در طول این مدت هنوز ۳۱۳ یار مخلص برای آن غریب فراهم نگردیده است.

مرحوم صاحب «مکیال» این عالم دل سوخته درد آشنا به این نکته اشاره نموده و فرموده است:

«فَانْظُرْ أَيْهَا الْعَاقِلُ، كَيْفَ طَالَ السُّنُونُ وَمَضَى الْأَعوَامُ وَلَمْ تجتمعْ هذِهِ الْعَدَّةُ لِلإِمَامِ عَلِيِّهِ السَّلَامِ فَهَذَا أَقْوَى شَاهِدٍ عَلَى قَلْهُ أَنْصَارَهُ وَغَرْبَتِهِ»؛ «نگاه کن چگونه سال های غیبت او طولانی شد و سالیان فراوانی گذشت اما هنوز

این تعداد یار و یاور برای امام علیه السلام جمع نشده است، این خود قوی ترین دلیل و شاهد بر کمی یاران او و غربت آن حضرت است».

«هو روحی فداء غريب، فيا عباد الله أعينوه و يا عباد الله انصروه»^(۱)؛ او که فدايش شوم غريب است، پس اى بندگان خدا او را کمک کنید، و اى بندگان خدا او را یاري کنید».

آنانکه غربت امام خود را بیشتر درک می کنند برای ظهور آن حضرت بیشتر دعا می کنند.

این دعا باعث زدودن غم ها و غصه ها از قلب غمده ایام عصر علیه السلام می شود.

رهایی یافتن از فتنه ها و هلاکت ها

دعا کردن برای تعجیل فرج و ظهور امام عصر علیه السلام باعث نجات از هلاکت ها و رهایی یافتن از فتنه ها در آخر الزمان است. دوران غیبت دوران بروز فتنه ها و شبهمه ها و تردیدها و ارتدادها است، دوران حیرت و ضلالت است.

امام باقر علیه السلام فرموده اند: «إِنَّهُ لَمَا بُيَّدَ مِنْ أَنْ يَكُونَ فِتْنَةً يَسِّرُّ قُطُّ فِيهَا كُلُّ بِطَائِهِ وَ وَلِيَجِهِ حَتَّى يَسْقُطُ الشَّعْرُ بِشَعْرَيْنِ»^(۲)؛ «ناگزیر فتنه ای به پا شود و آزمایشی پیش آید که خواص و آنانکه محروم رازند در آن سقوط کنند حتی کسانی که از نظر دقت مو را دو نیمه می کنند و موشکافند در آن سقوط کنند».

ص: ۲۵

۱- مکیال المکارم: ج ۱، ص ۱۲۵.

۲- کافی: ج ۱، ص ۳۷۰، ح ۵.

دوران غیبت دوران غربال شدن است و از این غربال افراد زیادی به بیرون ریخته شوند.

امام صادق علیه السلام فرمودند: «لَا بُدَّ لِلنَّاسِ مِنْ أَنْ يُمَحَصُّوا وَ يُمَيَّزا وَ يُعَرَّبُوا وَ يُسْتَخْرَجُ فِي الْغَرْبَالِ حَلْقٌ كَثِيرٌ»^(۱); «مردم به ناچار باید بازرگانی شوند و در بوته امتحان قرار گیرند و غربال شوند، و از غربال افراد زیادی بیرون ریزند».

احمد بن اسحاق به امام عسکری علیه السلام عرض کرد: آیا غیبت آخرین حجت الهی طولانی خواهد شد؟ امام علیه السلام فرمودند: «إِنَّ رَبِّيَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ عَنْ هَذَا الْأَمْرِ أَكْثَرُ الْفَاقِلِينَ بِهِ»^(۲); «آری به پروردگارم سوگند، تا آنکه بر می گردند از این امر - یعنی ولایت و امامت اهل بیت: - بسیاری از کسانی که قائل به آن بوده اند.

و راه رهایی از این فتنه ها و هلاکت ها را به احمد بن اسحاق نشان دادند و فرمودند: «وَ اللَّهِ لَيَغْيِيْنَ عَيْيَهَ لَا يَنْجُو مِنَ الْهَلْكَهِ فِيهَا إِلَّا مَنْ تَبَتَّهُ اللَّهُ عَلَى الْقُولِ يَإِمَامَتِهِ وَ وَقَفَهُ لِلْدُعَاءِ بِتَعْجِيلِ الْفَرْجِ»^(۳); «به خدا سوگند غیبی خواهد داشت که در آن نجات پیدا نمی کند از هلاکت مگر آنکه خداوند او را بر امامت آن حضرت ثابت بدارد و توفیق دهد تا برای فرج و ظهر آن حضرت دعا کند».

آنانکه تلخی دوران غیبت را بیشتر چشیده اند و خواهان رهایی از آن تلخی ها هستند بیشتر دعا می کنند.

ص: ۲۶

-
- ۱. کافی: ج ۱، ص ۳۷۰، ح ۲.
  - ۲. بحار الأنوار: ج ۵۲، ص ۲۴.
  - ۳. اعلام الوری: ج ۲، ص ۲۴۸.

دعا کردن برای تعجیل فرج سیرهٔ ائمّه طاهرين: بوده است، آنها برای این مطلب مهم دعا می کرده اند و تعجیل فرج را از خداوند تبارک و تعالی درخواست می نموده اند.

مدائی گوید: در محضر امام صادق علیه السلام بودم. حضرت نماز ظهر را بجا آوردند، آنگاه دستهای مبارک را بالا بردن و دعا نمودند: «أَيْ سَامِعٍ كُلَّ صَوْتٍ أَيْ جَامِعٍ كُلَّ فَوْتٍ أَيْ بَارِئٍ كُلَّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ...».

عرض کردم: برای چه کسی دعا کردید؟

فرمود: «دَعْوَتْ لِنُورِ آلِ مُحَمَّدٍ...»؛ «برای نور آل محمد: و آن کسی که به امر خدا از دشمنان انتقام می گیرد دعا کردم». [\(۱\)](#)

یحیی نوافی گوید: در بغداد، محضر مبارک امام کاظم حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بودم، حضرت بعد از نماز عصر دستها را به طرف آسمان بالا- برد و دعا نمود: «أَنْتَ اللَّهُ إِلَّا أَنْتَ الْمَأْوَلُ وَالْمَآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالبَاطِنُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَمَّا إِلَّا أَنْتَ...»،

سؤال کردم برای چه کسی دعا کردید؟

ص: ۲۷

۱- فلاح السائل: ص ۱۷۰. بحار الانوار: ج ۸۶، ص ۶۲، ح ۱. امام صادق علیه السلام فرموده اند: از حقوق ما بر شیعیان ما این است که بعد از نماز واجب دست به چانه بگیرند و سه مرتبه بگویند: «یا رب محمد عجل فرج آل محمد صلی الله علیه و آله، یا رب محمد صلی الله علیه و آله احفظ غیبه محمد صلی الله علیه و آله، یا رب محمد صلی الله علیه و آله انتقم لابنه محمد صلی الله علیه و آله» مکیال المکارم: ج ۲، ص ۷، ح ۱۰۴۸. صحیفة صادقیه: دعاء ۱۰۷۷.

فرمود: «ذِلَكَ الْمَهْدِيُّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ»؛ «برای مهدی آل محمد علیه السلام دعا کردم». [\(۱\)](#)

از حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام روایت شده است که هنگام شنیدن لقب خاص امام عصر علیه السلام از جا برخاستند، دستهای مبارک را بر روی سر نهادند و برای تعجیل فرج دعا نمودند با این لفظ «اللَّهُمَّ عَجِلْ فَرَجَهُ، وَ سَهِّلْ مَحْرَجَهُ». [\(۲\)](#)

یونس بن عبد الرحمن از حضرت رضا علیه السلام روایت کرده است که آن حضرت امر می فرمودند به دعا کردن برای حضرت حجت علیه السلام و دعای آن حضرت این بود: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَادْفَعْ عَنْ وَلَيْكَ وَخَلِيفَتِكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكِ...»، «خداؤندا بر محمید و آل محمید درود فرست و از ولیت و جانشینیت و حجت بر خلق... حمایت کن...». [\(۳\)](#)

و ما به پیروی از امامان خود که مقتدای ما هستند باید با قلبی سرشار از امید برای امام زمان و ظهور باشکوه شان دعا کنیم و در این امر مهم و حیاتی کوتاهی ننماییم.

ص: ۲۸

-
- ۱- فلاح السائل: ص ۲۰۰.
  - ۲- الزام الناصب: ج ۱، ص ۲۴۹.
  - ۳- جمال الاسبوع: ۵۱۳، بحار الأنوار: ۹۲/۳۳۲ ح ۵.

فصل دوم: پژوهشی پیرامون دعای اللهم کن لولیک ....

اشاره

ص: ۲۹

دعای «اللَّهُمَّ كُنْ لِوَلِيًّكَ»

یکی از دعاهای معروف و مشهور که در محافل و مجالس و نمازها و تعقیبات خوانده می‌شود دعای «اللَّهُمَّ كُنْ لِوَلِيًّكَ» می‌باشد.

مرحوم شیخ عباس قمی در کتاب شریف «مفاتیح الجنان» این دعا را در اعمال شب بیست و سوم ماه رمضان آورده است، می‌نویسد:

روایت کرده محمد بن عیسی به سند خود از صالحین: که فرمودند: مکرر می‌کنی در شب بیست و سوم از ماه رمضان این دعا را در حال سجود و قعود و بر هر حالی که هستی در تمام ماه و هر چه ممکنت شود و هر زمانی که حاضر شود تو را یعنی یادت بیاید این دعا، در روزگار حیات.

می‌گویی بعد از ستایش کردن حق تعالی به بزرگواری و فرستادن صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله :
«اللَّهُمَّ كُنْ لِوَلِيًّكَ فُلَمَانِ بْنِ فُلَمَانِ (وبه جای فلان بن فلان بگو: الْحَجَّةِ بْنُ الْحَسْنِ) صَلَوةً تُؤْتَكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيًّا وَحَافِظَاً وَقَائِداً وَنَاصِراً وَدَلِيلًا وَعَيْنَا حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَتُمْتَعَهُ فِيهَا طَوِيلًا». (۱)

و در کتاب منازل الآخره می‌فرماید:

«واعلم أنّ العلماء قد ذكروا في كتبهم أنّ من تكاليف العباد في زمان الغيبة

ص: ۳۱

۱- . مفاتیح الجنان: ص ۳۱۰.

الدعاء لصاحب الزمان عليه السلام ومن جمله تلك الأدعية الواردة تقول دائمًا بعد تمجيد الله تعالى والصلاه على النبي الأكرم وآله: اللهم كن لوليک...» ؛ «بيان علماء در كتابهای خود ذکر کرده اند که از تکالیف بندگان در زمان غیت دعا برای حضرت صاحب الزمان عليه السلام است و از جمله دعاهايی که وارد شده اين دعا است که بعد از تمجيد خداوند تبارک و تعالی و صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد: می گویی: اللهم كن لوليک...».^(۱)

ترجمه دعا

«اللهم كن لوليک الحجّه بن الحسن صیلواتک علیه وعلی آبائه فی هذه الساعه وفی كل ساعه ولیاً وحافظاً وقائداً وناصراً وذلیلاً وعیناً حتی تُسکنه أرضك طوعاً وتمتنع فيها طويلاً».

خداؤندا برای ولیت حجه بن الحسن - که درود تو بر او و پدران بزرگوارش باد - در این زمان و در هر وقت و زمانی سرپرست، نگهدار، پیشوایار، راهنمای دیده باش تا آنکه او را بر روی زمین با میل و رغبت ساکن گردانی و برای مددتی طولانی بهره مند نمایی.

توضیح فقرات دعا

* «اللهم كن لوليک ...»

يعنى خداوندا بوده باش برای ولیت امام زمان عليه السلام ،

در ضمن دعاهاي دیگر شبيه اين عبارت آمده است، مثلاً در ضمن دعای استخاره به درگاه ربوبی عرض می کنيم: «... كن لى ولا تكن على»

ص: ۳۲

١- . منازل الآخره: ص ٢٨٧

یعنی به نفع من باش و به ضرر من مباش.

«لام» در کلمه «لولیک» از نظر ادبیات عرب برای کمک و معارضت و همراهی و همیاری می باشد.

* ولیاً

«ولی» در معانی مختلفی به کار می رود، یکی از معانی آن یار است و در اینجا مناسب نیست چون بعد از آن کلمه «ناصر» ذکر شده است، بلکه مناسب این است که گفته شود در اینجا به معنای سرپرست و تدبیر کننده امور به کار رفته است. مانند این آیه شریفه که می فرماید: (وَ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٌّ وَ لَا نَصِيرٌ) ^(۱)؛ «برای شما جز خدا سرپرستی و یاری نیست» از کلمه «نصیر» که در آیه ذکر شده معلوم می شود که «ولی» به معنای متولی امر است.

* حافظاً

حفظ در معانی مختلفی به کار رفته است، یکی از معانی آن به خاطر سپردن است برخلاف نسیان که به معنای از خاطر بردن و فراموشی است، یکی از معانی آن مراعات کردن است و معنای مناسب در اینجا نگهداری نمودن است.

«حفظ الشيء» یعنی آن چیز را از تلف شدن نگهداشت، «حَفِظَةُ اللَّهِ» یعنی خداوند او را نگهداری کند و اجازه ندهد به او آسیبی رسد. و در آیه شریفه آمده است (فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَ هُوَ أَرَحَمُ الرَّاحِمِينَ) ^(۲)؛ «او بهترین نگهدارنده و مهربان تر از همه مهربان ها است».

ص: ۳۳

۱- سوره بقره، آیه ۱۰۷.

۲- سوره یوسف: آیه ۶۴.

قائد به معنای پیشوا و زمامدار است کسی که پیش‌پیش دیگران حرکت می‌کند و آنها را به همراه خود می‌برد، به فرمانده گروهان یا گردان لشکر قائد گفته می‌شود.

* ناصراً

نصر و نصرت به معنای یاری و معاونت است و خداوند (نِعَمُ الْمَوْلَى وَنِعَمَ النَّصِير) (۱) است، بهترین یار و مددکار است و فرموده است: (وَإِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُم) (۲)؛ «اگر خدا شما را یاری نماید و یاور شما باشد هیچ کس بر شما چیره نمی‌شود». و فرموده است: (وَكَفِي بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفِي بِاللَّهِ نَصِيرًا) (۳)؛ «خداوند از جهت سرپرستی و یاری بس است و کفایت می‌کند».

* دلیلاً

دلیل صیغه مبالغه است مثل علیم و قادر از عالم و قادر به معنای راهنمای.

دلایله: مصدر است مثل اماره، یعنی آنچه را که بوسیله آن شناسایی چیزی حاصل می‌شود مثل الفاظ که بوسیله آنها شناسایی معانی حاصل می‌شود.

الدال: کسی یا چیزی است که از او دلالت حاصل می‌شود و بدست می‌آید.

ص: ۳۴

۱- سورة انفال: آیه ۴۰.

۲- سورة آل عمران: آیه ۱۶۰.

۳- سورة نساء: آیه ۴۵.

برای عین معانی مختلفی ذکر کرده اند، به معنای چشم، عضوی که به وسیله آن دیدن حاصل می شود، به معنای چشمۀ آب، به معنای شریف قوم و ...

در اینجا معنای مناسب مراقب و نگهبان و دیده بان است، یعنی او را مورد نظر خویش قرار بده.

* حتی تسکنۀ أرضك طوعاً

تا آنکه او را با رضایت و میل در حالی که مبسوط اليد است و در اختیار و فرمان تو می باشد بر روی زمین ساکن گردانی. و آن روزی است که (**تُبَدِّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ**)^(۱); «زمین به زمین دیگر دگرگون می شود».

در تفسیر آن گفته اند: «ومن نسل علی القائم المهدی الذى يبدل الأرض غير الأرض»^(۲); «از نسل مبارک امیرالمؤمنین عليه السلام آن قیام کننده یعنی حضرت مهدی عليه السلام است که زمین را به زمین دیگری دگرگون خواهد ساخت».

زمین مرده را احیا خواهد نمود، زمینی که با کفر اهل آن مرده است با از بین بردن کفر و ریشه کن ساختن آن زنده می گرداند.

امام باقر علیه السلام در تفسیر آیه شریفه (اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحِبِّي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا)^(۳); «بدانید که خداوند زمین را زنده می گرداند بعد از مردن آن» فرمودند: مقصود از «مردن زمین» کفر اهل آن است چون کافر حکم

ص: ۳۵

- ۱. سوره ابراهیم: آیه ۴۸
- ۲. غیت نعمانی: ص ۱۶۴
- ۳. [۲] سوره حديد: آیه ۱۷

میت را دارد، خداوند به وسیله قائم ما اهل بیت: آن را زنده می گرداند، یعنی به زمین و اهل زمین پس از مردن آن حیات تازه می بخشد.^(۱)

او زمینی را که با بیدادگری حیات خود را از دست داده با دادگری زنده می گرداند.

امام صادق علیه السلام در تفسیر آیه مذکور فرمودند: «یحیها بعد القائم علیه السلام بعد موتها بجور أئمه الظلم والضلال»^(۲); «زمین را با عدل امام قائم علیه السلام زنده می گرداند بعد از آنکه با ظلم و ستم پیشوایان ظلم و ضلالت مرد باشد».

حضرت موسی بن جعفر علیه السلام در تفسیر این آیه فرمودند: «مقصود زنده شدن زمن با قطرات باران نیست، بلکه مقصود این است که خداوند مردانی را بر می انگیزد و آن ها عدل را زنده می سازند و با احیای عدل زمین حیات خواهد یافت».^(۳)

و او بر کسانی که در زمین به استضعفاف کشده شده اند متن خواهد گذاشت و آنان را پیشوای مردم قرار خواهد داد.

امیر المؤمنین در تفسیر آیه شریفه (وَنُرِيدُ أَنْ نَمِنَ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ)^(۴) فرموده اند: «مقصود از مستضعفین ما هستیم، خداوند مهدی ما را خواهد رسانید و او عزّت ما را ظاهر خواهد ساخت و دشمنان ما را خوار و ذلیل خواهد نمود».^(۵)

ص: ۳۶

-
- ۱- کمال الدین: ج ۲، ص ۶۶۸، ح ۱۳.
  - ۲- تأویل الآیات: ص ۶۳۹.
  - ۳- کافی: ج ۷، ص ۱۷۴، ح ۲.
  - ۴- سورة قصص: آیه ۵.
  - ۵- منتخب الانوار المضیئه: ۱۷.

و این وعده الهی است که سرانجام اهل ایمان و افراد شایسته را خلافت بخشد در روی زمین، تا بدون هیچگونه خوف و وحشتی خدا را خالصانه عبادت کند، در آیه شریفه آمده است:

(وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيُسْتَخْلَفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكَّنَ لَهُمْ دِينُهُمُ الَّذِي أَرْتَصَ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ حَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُسْرِكُونَ بِي شَيْئًا) ^(۱)؛ «خداؤند به کسانی از شما که ایمان آورده و عمل صالح انجام دهنده و عده داده است که آن ها را در زمین خلافت بخشد همان طور پیشینیان را خلافت بخشید و ثابت و پابرجا و قدرتمند سازد برای ایشان دین ایشان را، آن دینی را که خدا پسندیده برای ایشان و ترس ایشان را مبدل به امن و ایمن گرداند تا خالصانه مرا پیرستند و کسی را و یا چیزی را شریک قرار دهنده».

امام صادق علیه السلام در تفسیر آیه فرمودند: «نزلت فی القائم واصحابه» ^(۲)؛ «این آیه شریفه درباره امام قائم علیه السلام و اصحاب آن حضرت نازل شده است».

و این از امور حتمیه است که روزی بندگان صالح وارثین زمین خواهند بود، خداوند این بشارت را در قرآن ش به ما داده است: (وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الرَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُها عِبَادِي الصَّالِحُونَ) ^(۳)؛ «و ما در زبور

ص: ۳۷

۱- سوره نور: آیه ۵۵.

۲- غیبت نعمانی: ص ۲۴۰، ح ۳۵.

۳- سوره انبیاء آیه ۱۰۵.

داود بعد از تورات موسی علیه السلام نوشتیم که بندگان شایسته وارثان زمین خواهند شد».

امام باقر علیه السلام فرموده اند: «هم اصحاب المهدی علیه السلام فی آخر الزمان»^(۱); «آن ها اصحاب حضرت مهدی علیه السلام خواهند بود در آخر الزمان».

و آن روز که آخرین ذخیره الهی در زمین مستقر گردد زمین را از هر گونه آلودگی و پلیدی تطهیر خواهند بود.

امام صادق علیه السلام در ضمن حدیثی فرمودند: «و يطهّر الأرض من كُلّ جور و ظلم»^(۲); «او زمین را از هر گونه ظلم و ستم پاک خواهد نمود».

حضرت موسی بن جعفر^۸ در ضمن حدیثی فرمودند: «يطهّر الأرض من أعداء الله عزّ وجلّ ويملأها عدلاً» کما ملئت جوراً و ظلماً^(۳); «او زمین را از لوث وجود دشمنان خدا پاک خواهد نمود و آن را پر از عدل و داد خواهد نمود همان طور که پر از ظلم و ستم شده باشد».

دعبل در محضر حضرت رضا علیه السلام وقتی قصیده خود را سرود، و به این دو بیت که درباره امام عصر علیه السلام است، رسید:

خروج امام لا محاله خارج

يقوم على اسم الله والبركات

يميز فينا كلّ حق وباطل

ويجزى على النعماء والنعمات

خروج امامی که قطعاً ظهور می کند/ و به نام خدا و برکت های

ص: ۳۸

۱- بحار الانوار: ج ۱۴، ص ۳۳.

۲- کمال الدین: ج ۲ ص ۳۳۶.

۳- کمال الدین : ج ۲ ص ۳۶۱ ضمن ح ۵.

فراوان قیام می نماید. در میان ما هر حقی را از باطل جدا می سازد / و به مناسبت، پاداش نیکو یا کیفر بد خواهد داد.

حضرت رضا علیه السلام به شدت گریستند و سپس فرمودند: ای خزانی روح القدس این دو بیت را به زبان تو جاری ساخت. آیا می دانی آن امام کیست؟ دعبل عرض کرد که نه، ای مولای من من، هیمن مقدار شنیده ام که امامی از شما ظهور خواهد کرد و زمین را از هر گونه فساد پاک می گرداند و آن را از عدل و داد پر می سازد همان طور که پر از ظلم و ستم شده باشد.

امام علیه السلام فرمود: ای دعبل، امام بعد از من محمد است و پس از محمد فرزندش علی است، و بعد از علی فرزندش حسن، و پس از حسن فرزندش حجت قائم است، که در غیبتش انتظار او را کشند و در ظهورش مطاع او باشند.

سپس فرمود: «الو لم يبق من الدنيا إِلَّا يوم واحد لطول الله عَزْ وَجْلَ ذلك اليوم حتَّى يخرج فيملاً الأرض عدلاً كما ملئت جوراً»^(۱); «اگر نماند از عمر دنیا جز یک روز، خدا آن قدر طولانی نماید تا آن حضرت ظهور کند و زمین را پر از عدل و داد نماید همان طور که پر از ظلم و بیداد شده باشد».

گر ظلم و ستم شود بسی عالم سوز

وز عمر جهان نماند الا يک روز

آن قدر بر آن روز خدا افرايد

تا صاحب ما شود به عالم پیروز

ص: ۳۹

۱- کمال الدین: ج ۲ ص ۳۷۲.

خوشا به حال کسانی که آن روز را در ک کنند و شاهد قیام شکوهمند آن حضرت و فتح نمایان او باشند.

«طوبی لمن ادرک زمانه ولحق اوانه و شهد **أَيّامه**»؛ «خوشا به حال کسی که آن زمان را در ک کنند و به آن دوران برسد و شاهد آن روزگار باشد».

* و تمتعه فيها طويلاً

و برای مدت طولانی در آن مسند او را بهره مند فرمایی. تا آنچه آرزوی همه انبیاء و اولیاء الهی از دیر زمان بوده تحقق پیدا کند و تنها یک دین کامل در سراسر جهان حاکم شود که آن اسلام است و تمام مکاتب و مذاهب دیگر را از صحنه خارج نماید و این وعده الهی در قرآن که فرموده است: (هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَ دِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ) (۱) تحقق پیدا کند و عدل را جایگزین ظلم و علم را جایگزین جهل و نور را جایگزین ظلمت نماید.

ابو بصیر از امام صادق علیه السلام روایت کرده است که در تفسیر آیه مذکور فرمودند: «وَ اللَّهُ مَا نَزَّلَ تَأْوِيلُهَا بَعْدُ وَ لَا يَنْزِلُ تَأْوِيلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجَ الْقَائِمُ» (۲)، «به خدا سوگند زمان تأویل آن هنوز فرا نرسیده و فرانخواهد رسید تا آنکه آن قیام کتنده ظهور فرماید».

ص: ۴۰

۱- سوره توبه: آیه ۳۳. «او کسی است که پیامبر خود را به هدایت و دین حق فرستاد تا آن را بر هر چه دین است پیروز گرداند...»

۲- کمال الدین: ص ۶۷۰.

این دعا در بعضی از مصادر شیعه ذکر شده است و ما ذیلًا به نقل آن می پردازیم:

۱. در کتاب شریف «کافی»:

مُحَمَّدُ بْنُ عِيسَىٰ يَاسِنَادِه عَنِ الصَّالِحِينَ: قَالَ: تُكَرِّرُ فِي لَيْلَةِ ثَلَاثَةِ وَعِشْرِينَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ هَذَا الدُّعَاءُ سَاجِدًا وَقَائِمًا وَقَاعِدًا وَعَلَى كُلِّ حَالٍ وَفِي الشَّهْرِ كُلِّهِ وَكَيْفَ أَمْكَنَكَ وَمَتَى حَسْرَكَ مِنْ دَهْرِكَ تَقُولُ بَعْدَ تَحْمِيدِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَالصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ ۖ اللَّهُمَّ كُنْ لِوَيْكَ فُلَانٌ بْنٌ فُلَانٌ فِي هَيْدِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلَيْاً وَحَافِظَاً وَنَاصِرَاً وَذَلِيلًا وَقَائِدًا وَعَوْنَاً (وَعَيْنَا) حَتَّى تُشَكِّنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَتُمْتَعِنَهُ فِيهَا طَوِيلًا.^(۱)

۲. در کتاب شریف «تهذیب»:

مُحَمَّدُ بْنُ عِيسَىٰ يَاسِنَادِه عَنِ الصَّادِقِينَ: قَالَ: وَكَرِّرْ ... تَقُولُ بَعْدَ تَحْمِيدِ اللَّهِ تَعَالَى ... اللَّهُمَّ كُنْ ... وَلَيَا وَحَافِظَاً وَنَاصِرَاً وَذَلِيلًا وَعَيْنَا حَتَّى تُشَكِّنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَتُمْكِنَهُ فِيهَا طَوِيلًا.^(۲)

ص: ۴۱

۱. کافی، محمد بن یعقوب کلینی، متوفای سال ۳۲۸-۴، ص ۱۶۲، ح ۴. مستدرک الوسائل: ج ۷، ص ۴۸۳، ح ۵، و در آن کلمه «عوناً» نیست. مرآه العقول: ج ۱۶، ص ۳۹۴، ح ۴.
۲. تهذیب، شیخ طوسی، متوفای سال ۴۶۰-۵، ص ۱۰۲، ح ۳۷.

۳. در کتاب شریف «اقبال الاعمال»:

جماعه من أصحابنا، وقد اخترنا ما ذكره ابن أبي قرقه^(۱) في كتابه، فقال: بإسناده إلى على بن الحسن بن على بن فضال، عن محمد بن عيسى بن عبيد، بإسناده عن الصيّاحين: قال: وكرر ... تقول بعد تمجيد الله تعالى ... : اللَّهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ، الْقَائِمُ بِأَمْرِكَ، الْحُجَّةُ، مُحَمَّدٌ بْنُ الْحَسَنِ الْمَهْبِدِيُّ، عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَلَيْا وَ حَافِظَا وَ قَائِدًا وَ نَاصِيَةً وَ دَلِيلًا وَ مُؤَيَّدًا، حَتَّى تُسِّيْكَنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا، وَ تُمْتَعَهُ فِيهَا طُولًا وَ عَرْضًا، وَ تَجْعَلَهُ وَ ذُرِّيَّتَهُ مِنَ الْمَائِمَهُ الْوَارِثَيْنَ. اللَّهُمَّ انصُرْهُ ...^(۲)

۴. در کتاب شریف مصباح کفعمی:

وَ عَنْهُمْ: كَرَرَ ... تَقُولُ بَعْدَ تَمْجِيدِهِ تَعَالَى ... اللَّهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ مُحَمَّدٌ بْنُ الْحَسَنِ الْمَهْبِدِيُّ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ ... وَ تُمْتَعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.^(۳)

۵. در کتاب شریف «مزار کبیر»:

رَوَى مُحَمَّدُ بْنُ عِيسَى بِإِسْنَادِهِ عَنِ الصَّالِحِينَ: قَالَ: وَ كَرَرْ فِي لَيْلَهِ الْثَّلَاثَ وَ عِشْرِينَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ هَذَا الدُّعَاءُ سَاجِدًا أَوْ قَائِمًا أَوْ قَاعِدًا وَ عَلَى كُلِّ حَالٍ، وَ فِي الشَّهْرِ كُلِّهِ، وَ كَيْفَ أُمْكِنَكَ وَ مَتَى حَضَرَ مِنْ دَهْرِكَ،

ص: ۴۲

-
- ۱- از مشایخ «نجاشی» است.
  - ۲- اقبال الاعمال، سید بن طاووس، متوفی سال ۶۶۴-هـ: ج ۱، ص ۹۱. بحار الأنوار: ج ۹۷، ص ۳۴۹، در این مصدر کلمه «الحجّة» نیست. صحیفه صادقیه: دعاء ۱۵۱.
  - ۳- المصباح، کفعمی، متوفی سال ۹۰۰-هـ: ۵۸۶. البلد الأمین: ۲۰۳.

فَتَقُولُ بَعْدَ تَمْجِيدِ اللَّهِ تَعَالَى وَ الصَّلَامَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ: اللَّهُمَّ كُنْ لَوِيلِكَ فُلَانٍ بْنِ فُلَانٍ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ، ... وَ تُمْتَعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.^(۱)

۶. در کتاب شریف «فلاح السائل»:

بِرَوَاهِيَّهِ جَدِّيَّهِ أَبِي جَعْفَرِ الطُّوسِيِّ. قَالَ مَا هَذَا لَفْظُهُ: مُحَمَّدُ بْنُ عِيسَى بِإِسْنَادِهِ عَنِ الصَّالِحِينَ: قَالَ: تُكَرِّرُ فِي ... تَقُولُ بَعْدَ تَحْمِيدِ اللَّهِ تَعَالَى ... اللَّهُمَّ كُنْ لَوِيلِكَ فُلَانٍ بْنِ فُلَانٍ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ ... وَ تُمْتَعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.^(۲)

۷. مرحوم علامه مجلسی در «بحار الأنوار» در اعمال صبح روز جمعه از یک کتاب کهن از تأیفات پیشینیان یک دعای طولانی را نقل کرده و فرموده: این دعا بعد از نماز صبح خوانده می شود، بعضی از فقرات دعا چنین است:

اللَّهُمَّ كُنْ لَوِيلِكَ فِي خَلْقِكَ وَلِيًّا وَ حَافِظًا وَ قَائِدًا وَ نَاصِرًا حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَ تُمْتَعَهُ مِنْهَا طَوْلًا وَ تَجْعَلَهُ وَ ذُرْرَيْهُ فِيهَا الْأَئِمَّةُ الْوَارِثُونَ ... تا آخر دعا.^(۳)

۸. مرحوم کفعمی در «بلد الأمین» دعایی را برای امام عصر علیه السلام نقل کرده که در ساعت دوازدهم خوانده شود:

يَا مَنْ تَوَحَّدَ بِنَفْسِهِ عَنْ خَلْقِهِ ... أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلَيْكَ الْخَلْفِ الصَّالِحِ بِقِيَّتِكَ

ص: ۴۳

-
- ۱- مزار کبیر، ابن مشهدی، متولد سال ۵۱۰هـ: ۶۱۱.
  - ۲- فلاح السائل، سید بن طاووس، متوفی سال ۶۶۴هـ: ۴۵.
  - ۳- نجم الشاقب، محدث نوری، متوفی سال ۱۳۲۰هـ: ج ۲، ص ۷۲. بحار الأنوار، علامه شیخ محمد باقر مجلسی، متوفی سال ۱۱۱۰هـ: ج ۸۶، ص ۳۴۰. وج ۱۰۲، ص ۳۱۴. صحیفه: دعاء ۱۵۲.

فِي أَرْضِكَ الْمُتَقَمِ لِكَ مِنْ أَعْيَادِكَ ... وَ كُنْ لَهُ وَلِيًّا وَ حَافِظًا وَ نَاصِرًا وَ قَائِدًا وَ كَالِئًا وَ سَاتِرًا حَتَّى تُسِّيْكَنُهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَ تُمَتَّعُ فِيهَا طَوِيلًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ...[\(١\)](#)

۹ - دعای دیگری به عنوان دعاء کنز العرش آورده است که مروی عن النبی صلی الله علیه و آله و طولانی است در قسمت های آخر دعا این فقره آمده است:

اللَّهُمَّ وَكُنْ لَوْلِيْكَ فِي أَرْضَكَ وَ حَجَّتَكَ عَلَى عَبَادَكَ وَلِيًّا وَ حَافِظًا وَ قَائِدًا وَ نَاصِرًا وَ دَلِيلًا وَ عِيْنًا حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَ تُمَتَّعَ فِيهَا طَوِيلًا وَ عَجَّلْ فَرْجَهُ.[\(٢\)](#)

ص: ٤٤

۱- البلد الأمين، كفعمى، متوفى سال ٩٠٠- : ص ١٤٥ .

۲- مصبح كفعمى: ص ٣٥٦ ، الصحيفه النبويه: ٢٩٨ دعا ٢٤٢ .

آنچه مرحوم شیخ عباس قمی در کتاب «مفایح» ذکر فرموده اند با نسخه «فلاح السائل، ص ۴۵» و «بلد الأمین، ص ۲۰۳» متحد است، در سائر مصادر اندکی اختلاف مشاهده می شود که ذیلًا به آنها اشاره می کنیم.

در کتاب تهذیب: ج ۳، ص ۱۰۲ ح ۳۷ تنها اختلافی که در متن دعا مشاهده می شود کلمه «تمکنه» است که به جای «تمتعه» آورده شده است.

در کتاب کافی: ج ۴، ص ۱۶۲ ح ۴ بعد از تحمید خداوند است نه تمجید او، و در متن دعا بعضی از الفاظ جا به جا شده اند به این صورت «ولیاً و حافظاً و ناصراً و دلیلاً و قائدًا».

در کتاب مصباح کفعی: ص ۵۸۶ به جای «فلان بن فلان» «مَحْمُد بْنُ الْحَسْنِ الْمَهْدِيِّ» ذکر شده است.

در کتاب مزار کبیر: ص ۶۱۱ به جای «فی هذه الساعة»، «فی هذه اللیله» ذکر شده.

در کتاب اقبال: ج ۱، ص ۱۹۱ به جای «فلان بن فلان» «القائم بأمرک، الحجّه، محمّد بن الحسن المهدی» آورده شده و به جای کلمه «عیناً» کلمه «مؤیداً» و به جای «طويلاً» «طولاً و عرضًا» ذکر گردیده و چند سطر به دعا افزوده شده است.

فصل سوم: بررسی سندی دعای اللهم کن لولیک ....

اشاره

ص: ۴۷

بررسی در سند دعا

کلینی؛ در کافی، کتاب الصیام باب الدعاء فی العشر الاواخر من شهر رمضان، از محمد بن عیسیٰ بایسناده عن الصالحین این دعا را نقل کرده است.

باید گفت: این سند تعلیق است بر حدیث ۲ در همین باب، به این صورت: احمد بن محمد، عن علی بن الحسین، عن محمد بن عیسی... زیرا کلینی؛ نمی تواند بدون واسطه از محمد بن عیسی نقل کند.

راوی این دعا

اشاره

محمد بن عیسی بن عیید بن یقطین از وابستگان اسد بن خزیمه و کنیه اش ابو جعفر است و به گوشه‌ای از ترجمة او اکتفا می‌کنیم.

نجاشی در کتاب رجال خود، او را توثیق نموده و گفته است: «جلیل فی أصحابنا، ثقة، عین، كثیر الرواية، حسن التصانیف، روی عن أبي جعفر الشانی علیه السلام مکاتبه و مشافهه»؛ «او در میان اصحاب، جلیل القدر و مورد اطمینان و معروف است و راوی روایات زیادی می باشد، از حضرت جواد الأئمّه: مکاتبه ای و شفاهی روایت کرده است.

شیخ؛ در فهرست ضمن اظهار نظری او را از اصحاب حضرت علی بن موسی الرضا و امام هادی و امام عسکری علیه السلام ذکر کرده است.

کشی؛ در کتاب رجال خود از علی بن محمّد قتبی نقل کرده است که فضل بن شاذان، عبیدی (محمد بن عیسی) را دوست می داشت و او را می ستد و مدح می کرد و می گفت در همروديفانش مانند او نیست.

ابن ولید متوفای سال ٣٤٣ھ- او را جرح کرده، و شیخ طوسی؛ و صدوق؛ از وی نقل کرده اند، و به نظر می رسد که این جرح از جهت آن است که محمّد بن عیسی قدح پاره ای از بزرگان امثال زراره و محمّد بن مسلم و... را نقل کرده که بحثی فنّی است و جایگاه خود را می طلبد.

الف: کسانی که محمد بن عیسی از آن ها روایت کرده است

أبان بن عثمان - الاستبصار: ٣٥١

ابراهیم بن محمد المدنی - الکافی: ٨٠/٤ ح ١

ابن أبي عمر - الکافی: ١٠٠/٤ ح ١

ابن فضال - صفات الشیعه: ٧

ابواحمد الازدی - الإختصاص: ٢١٦

أبوجمیله - الکافی: ٢١٦/٢

ابوزکریا الأعور - الفقیه: ٤٦٤/٤

ابوعلی بن راشد - الکافی: ١٧٤/٤ ح ٢٣

ابوالقاسم الصیقل - التهذیب: ٣٨٢/٦ ح ٢٤٩

ابومحمد الانصاری - امالی الصدق: ٤٧٥ ح ١٣

احمد بن ابراهیم الكرمانی - التهذیب: ٢٢٤/٦

احمد بن حمزه العدوی - الخصال: ٦٤٥/٢

احمد بن محمد - الکافی: ٥١/٤ ح ٨

اسماعیل بن أبان - کمال الدین: ٦٤٨/٢ ح ٣

بشير - مهج الدعوات: ١٩٨

جعفر بن عیسی، أخوه - الکافی: ١٤٦/٤ ح ٥

الحسن بن راشد - عيون أخبار الرضا عليه السلام : ٢٢١/٢ ح ٤٠

الحسن بن علی بن فضال - کمال الدین: ٤١٢/٢ ح ١٠

الحسن بن على بن يقطين - الكافي: ٣١٧/٥ ح ٥٢

ص: ٥١

الحسن بن على الخراز - كمال الدين: ٢٢٨

الحسن بن على الوشاء - عيون أخبار الرضا عليه السلام : ٢١٧/٢

الحسن بن محبوب - علل الشرائع: ١٩٥/١ ح ٢

الحسن بن محمد بن بشار - غيبة الطوسي: ٣١ ح ٧

الحسين بن بشار - عيون أخبار الرضا عليه السلام : ٢٠٩/٢

حمد بن عيسى - الكافي: ١٠٨/١

حنان بن سادير الصيرفي - امالي الطوسي: ١٤٧

داود بن أبي زيد - الفقيه: ٤٥٣/٤

داود بن رزين - عيون أخبار الرضا : ٣٢ ح ٢١٩

زرعه بن محمد الحضرمي - الخصال: ٣٣٦/١

ذكرى بن محمد المؤمن - الخرائج: ٨٦٨/٢

زياد القندي - الكافي: ٢٣١/٧ ح ١

سعيد بن جناح - الفصول المختاره: ٩٦

سليمان بن جعفر الجعفري - التوحيد: ٣٣٨

سليمان بن حفص المروزى - الكافي: ٣٤٤/٣ ، الفقيه: ٣١٠/٣

سليمان بن راشد - ثواب الاعمال: ١٠٢، التوحيد: ٤٨

سليمان بن رشيد - امالي الصدوق: ٩ ح ٣٨٠

صالح بن محمد - الامامه والتبصره: ١٢٦ ح ١٢٧، كمال الدين: ٣٤٦/٢ ح ٣٤٦

صفوان بن يحيى - علل الشرائع: ١٩٥/١ ح ٤

العباس بن معروف - علل الشرائع: ٤١٥/٢ ح ١

عبدالرحمن بن أبي نجران - التوحيد: ١٠٦ ح ٦

عبد الرحمن بن أبي هاشم - مهج الدعوات: ٣٣٣

عبد العزيز بن المهدى - التهذيب: ١١٨/٩ ح ٢٤٤

ص: ٥٢

عبدالله بن حماد الأنباري - الخصال: ٦٤٥/٢ ح ٣٠

عبدالله بن المغيرة - علل الشرائع: ١٩٥/١ ح ٤

عبيد الله بن عبد الله الدهقان - الكافي: ٣٢٤/٦

عثمان بن عيسى - التهذيب: ٢٤٢/٤ ، امالى المفید: ١٥٧

على بن أسباط - الكافي: ٤٦٥/١

على بن اسماعيل الميشمي علل الشرائع: ٢٠١/١

على بن الحكم - الكافي: ٥٠/٤

على بن سليمان بن رشيد - التهذيب: ٢٢٨/٧

على بن مهزيار - التهذيب: ٢٢٨/٧

على بن النعمان - علل الشرائع: ١٩٥/١ ح ٤

على بن يحيى - الكافي: ٤٠/٤ ح ٨

فيض بن مالك المدائني - عيون أخبار الرضا عليه السلام ٢٢٠/٢ ح ٣٥

القاسم بن يحيى - علل الشرائع: ٣٤٠/٢ ح ٢

القاسم بن يوسف - الخصال: ٢٤٤/١

محمد بن أبي عمير - الامامه والتبرصه: ٤٢٧ ح ٦

محمد بن أبي يعقوب البلاخي - عيون أخبار الرضا عليه السلام : ٢١٠/٢ ح ١٤

محمد بن إسحاق - الخصال: ٥٤/١ - ٧٣

محمد بن اسماعيل البصري - كامل الزيارات: ٢٨٤

محمد بن الحسين بن أبي الخطاب - غيبة الطوسي: ٢٢٠، علل الشرائع: ١٩٨/١

محمد بن الحسين الواسطي - الكافي: ٣٢٥/١ ح ٣

محمد بن حمزه الإختصاص: ٢٧٠

محمد بن سليمان المصرى عيون أخبار الرضا عليه السلام : ١٤/٢ ٢٥٧ ح ٥٨٣/٢ ، الفقيه:

محمد بن سنان - الخصال: ٤٤ ح ٦٤٩/٢

ص: ٥٣

محمد بن شعيب - الكافى: ٣٨٩/١

محمد بن عرفة - الكافى: ٢٩٤/٢، عيون أخبار الرضا عليه السلام ١١/٢

محمد بن عمر - بصائر الدرجات: ٢٢٨/١

محمد بن عمرو بن سعيد - الخرائج: ٧٩٨/٢

محمد بن الفضيل الصيرفى - الكافى: ٥٣٢/١

محمد بن ناحيـه - كامل الزيارات: ٢٩٣

محمد بن يحيى الأشعري - التهذيب: ٢٥٧/١ ح ٣٣

المؤمل المستهل - ثواب الأعمال: ١٦٠

موسى بن عمر بن بزيع - عيون أخبار الرضا عليه السلام : ٢١٨/٢ ح ٣٠

موسى بن القاسم البجلى - عيون أخبار الرضا عليه السلام : ٧٢/١

النضر بن سويد - الفقيه: ٤٧٩/٤

هشام بن ابراهيم العباسى - فرج المهموم: ١٣٩

ياسين الضرير - الكافى: ٤١٥/٧ ح ١

يونس بن عبد الرحمن - الكافى: ٤٢/١ ح ٤

***

ب:كسانی که از محمد بن عیسی روایت گرده اند

ابراهیم بن هاشم - الكافى: ٥٠٩/٣ ح ٤

احمد بن أبي عبد الله - ثواب الأعمال: ١٠٢، امالی الصدق: ٤٧٥

أحمد بن إدريس - عيون أخبار الرضا عليه السلام : ٢١٧/٢

احمد بن محمد - الكافى: ١٧٩/١ ح ٢

احمد بن محمد بن خالد- الكافى: ٦٥٠/٢ ح٩

احمد بن محمد بن عيسى - الاستبصار: ١٤٠/٤

جبرئيل بن احمد - تفسير فرات: ٤٢٢ سوره الفتح

الحسن بن على الهاشمى التهدىب: ٣٠١/٤ ح٣٧

ص: ٥٤

الحسين بن أحمد المالكي - أمالى الطوسي: ٣٠٦

الحسين بن عامر - تأویل الآیات: ٣٣٤

الحسين بن عبد الله - المعانى: ١٨٨ ج ١، مختصر البصائر: ٣٣٩

حمدان بن سليمان - شواهد التنزيل: ١٧٣/١ ح ١٨٥

سعد بن عبد الله - الخصال: ٦٤٥/٢ ح ٣٠، الإمامه والتبصره: ١١٧ ح ١١

سعد بن عبد الله بن أبي خلف - أمالى الصدوق: ٢١٣ ح ٢٩، فلاح السائل: ١٣٥

سهل بن زياد-الكافى: ١٠٠/٤ ح ١، التهذيب: ١٨٥/٥ ح ٢٠

عبد الله بن جعفر الحميرى - الامامه والتبصره: ١٢٦ ح ١٢٧، غيبة النعمانى: ٩٦

على بن ابراهيم - الكافى: ٤٠/١ ح ٤، وج ١٥/٢ ح ٥

على بن الحسن بن على بن فضال - الإقبال: ١٩١/١

العمر كى بن على-شواهد التنزيل: ١٧٣/١

محمد بن أحمد-الكافى: ٢٣١/٧ ح ١، و ٤١٥ ح ١، الخصال: ٥٤/١ ح ٧٣

محمد بن أحمد بن يحيى بن عمران - الخصال: ٣٠ ح ٩، أمالى الصدوق: ٣٨٠ ح ٩

محمد بن جعفر ابوالعباس الكوفى الكافى: ٣١٤/٥ ح ٤٤

محمد بن جعفر الرزاز الكوفى - الكافى: ٥٧٨/٤ ح ١، أمالى الطوسي: ٥٩٦

محمد بن جعفر الكوفى- الكافى: ٣٢٥/١ ح ٣

محمد بن الحسن- الكافى: ٤٦٥/١ ح ٦

محمد بن الحسن الصفار - كامل الزيارات: ٤٧٩/٤ ح ٦٦٩، الفقيه:

محمد بن على بن محبوب -المعانى: ٢٩٨ ح ١

محمد بن موسى الهمданى - التهذيب: ٣٩٧/٦ ح ١١٩٥

محمد بن يحيى-الفقيه: ٣٢٣/٤

محمد بن يحيى العطار-كمال الدين: ٤٧٩/٢

ص: ٥٥

اشاره

محمد بن عیسی که در سند این دعای شریف ذکر شده همان گونه که بیان شد از مشاهیر رواه و از بزرگان اصحاب ائمه: می باشد و از آن بزرگواران با واسطه و بدون واسطه روایت نموده است. ذیلاً جایگاه او را در طبقات رواه برای کسانی که تمایل به بحث رجالی دارند به طور اجمال اشاره می نماییم.

از امام باقر علیه السلام :

- با دو واسطه:

علی بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن محمد بن الفضيل، عن أبي حمزه، عن الباقي علیه السلام .[\(۱\)](#)

علی بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن يونس، عن فضيل بن يسار، عن الباقي علیه السلام .[\(۲\)](#)

علی بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن يونس، عن بريد العجلی، عن الباقي علیه السلام .[\(۳\)](#)

علی بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن يونس، عن أبي بصیر، عن الباقي علیه السلام .[\(۴\)](#)

- با سه واسطه:

محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن ياسين الصریر البصري، عن حریز، عن محمد بن مسلم، عن الباقي علیه السلام .[\(۵\)](#)

ص: ۵۶

-
- ١- الكافي: ٥٣٢/١.
  - ٢- الكافي: ٣٨٨/٢.
  - ٣- الكافي: ٣٩٧/٢.
  - ٤- الكافي: ١١٩/٧.
  - ٥- الإختصاص: ٢٠١/٢.

محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن أبي محمد الأنصارى، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن الباقر عليه السلام .[\(١\)](#)

على بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن حماد، عن حريز، عن محمد بن مسلم، عن الباقر عليه السلام .[\(٢\)](#)

- با چهار واسطه:

محمد بن الحسن بن أحمد بن الوليد، عن على بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن ابن أبي عمير، عن هشام بن الحكم، عن عيسى بن أبي منصور، عن جابر الجعفى، عن الباقر عليه السلام .[\(٣\)](#)

على بن الحسين بن موسى، عن سعد بن عبد الله، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن عبدالله الدهقان، عن درست بن أبي منصور، عن عمر بن أذينه، عن زراره، عن الباقر عليه السلام .[\(٤\)](#)

- با پنج واسطه:

محمد بن أحمد بن يحيى، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن زكريا المؤمن، عن ابن ناجيه، عن داود بن النعمان، عن عبدالله بن سبابه، عن ناجيه، عن الباقر عليه السلام .[\(٥\)](#)

ص: ٥٧

١- التهذيب: ٤٥٥/٧.

٢- الكافي: ١٠٨/١.

٣- التوحيد: ١٣٨ ح ١٣.

٤- وسائل الشيعة: ٣٠٦/١٦.

٥- التهذيب: ١٩/٣.

- با يك واسطه:

علی بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن أبي جميله، عن الصادق عليه السلام .[\(١\)](#)

علی بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن يحيى بن عقبة الأزدي، عن الصادق عليه السلام .[\(٢\)](#)

محمد بن يحيى، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن أيوب بن الحارث أخي أديم، عن الصادق عليه السلام .[\(٣\)](#)

محمد بن يحيى، عن بعض أصحابه، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن داود بن رزين، عن الصادق عليه السلام .[\(٤\)](#)

- با دو واسطه:

علی بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن يونس، عن عبدالله بن سنان، عن الصادق عليه السلام .[\(٥\)](#)

علی بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن يونس، عن جميل، عن الصادق عليه السلام .[\(٦\)](#)

ص: ٥٨

١- الكافي: ٢/٨٣.

٢- الكافي: ٢/١٣٤.

٣- الكافي: ٢/٥٢٠.

٤- الكافي: ٢/٥٦٥.

٥- الكافي: ٣/٤.

٦- الكافي: ٢/١٥.

عليّ بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن يونس، عن رجل، عن الصادق عليه السلام .[\(١\)](#)

عليّ بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن يونس، عن أبي جعفر الأحول، عن الصادق عليه السلام .[\(٢\)](#)

- با سه واسطه:

عليّ بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن أبي عبد الله زكريّا المؤمن، عن ابراهيم بن ناجي، عن اسحاق بن عمّار، عن الصادق عليه السلام .[\(٣\)](#)

محمد بن الحسن، عن محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن عبد الله الدهقان، عن درست بن أبي منصور، عن عبد الله بن سنان، عن الصادق عليه السلام .[\(٤\)](#)

محمد بن الحسن، عن محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن الحسن بن محبوب، عن عليّ بن رئاب، عن غير واحد، عن الصادق عليه السلام .[\(٥\)](#)

عليّ بن الحسين بن موسى، عن سعد بن عبد الله، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن محمد بن سنان وصفوان و...، عن عبد الله بن مسكان، عن أبي بصير، عن الصادق عليه السلام .[\(٦\)](#)

ص: ٥٩

١- الكافي: ٥٩٠.

٢- الكافي: ١٤٠ ح٤.

٣- كامل الزيارات: ٥٧.

٤- أمالى الصدوق: ٣٩٢ ح٢.

٥- التوحيد: ٢٢٠.

٦- علل الشرایع: ١١٩٥.

از حضرت موسى بن جعفر عليه السلام :

- با يك واسطه:

محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن أخيه جعفر بن عيسى، عن أبي الحسن الأول عليه السلام .[\(١\)](#)

محمد بن يحيى، عن عبدالله بن جعفر، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن علي بن المسيب، عن العبد الصالح عليه السلام .[\(٢\)](#)

عن عبدالله بن جعفر، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن الحسن بن علي الوشاء، عن أبي الحسن عليه السلام .[\(٣\)](#)

- با دو واسطه:

علي بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن يونس بن عبد الرحمن، عن سماعه بن مهران، عن أبي الحسن موسى عليه السلام .[\(٤\)](#)

- با سه واسطه:

محمد بن الحسن، عن سهل بن زياد، عن محمد بن عيسى بن عبد الله الدهقان، عن درست الواسطي، عن إبراهيم بن عبد الحميد، عن أبي الحسن موسى عليه السلام .[\(٥\)](#)

ص: ٦٠

١- الكافي: ٤٠٧.

٢- الكافي: ٣٧٦.

٣- بصائر الدرجات: ٤٣١.

٤- الكافي: ٥٧١.

٥- الكافي: ٣٢١.

على بن محمد بن زياد، عن سهل بن عيسى بن عبيد الله بن عبد الله الدهقان، عن درست الواسطي، عن إبراهيم بن عبد الحميد، عن أبي الحسن موسى عليه السلام .[\(١\)](#)

على بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى بن عبيد الله بن عبد الله الدهقان، عن درست الواسطي، عن إبراهيم بن عبد الحميد، عن أبي الحسن موسى عليه السلام .[\(٢\)](#)

از حضرت على بن موسى الرضا عليه السلام :

- با يك واسطه:

محمد بن الحسن بن أحمد بن الوليد، عن محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن يونس بن عبد الرحمن، عن الرضا عليه السلام .[\(٣\)](#)

محمد بن الحسن بن أحمد بن الوليد، عن محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن عباس بن هلال الشامي، عن الرضا عليه السلام .[\(٤\)](#)

محمد بن الحسن بن أحمد بن الوليد، عن محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن سليمان بن جعفر الجعفري، عن الرضا عليه السلام .[\(٥\)](#)

ص: ٦١

-
- ١- الكافي: ١/٣٢ .
  - ٢- الكافي: ٦/٥٣٤ .
  - ٣- التوحيد: ١٣٨ ح ، التهذيب: ٦/٣٩٥ .
  - ٤- ثواب الأعمال: ١٥٢ .
  - ٥- التوحيد: ٣٣٧ ح ٥ .

محمد بن الحسن بن أحمد بن الوليد، عن محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن موسى بن عمر بن بزيع، عن الرضا عليه السلام .[\(١\)](#)

- با يك واسطه:

محمد بن الحسن بن أحمد بن الوليد، عن محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن المشرقى، عن عبدالله بن قيس، عن الرضا عليه السلام .[\(٢\)](#)

از امام جواد عليه السلام :

- با يك واسطه:

محمد بن الحسن بن أحمد بن الوليد، عن محمد بن حسن الصفار، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن عبدالرحمن بن أبي نجران، عن الجواد عليه السلام .[\(٣\)](#)

محمد بن يحيى، عن غير واحد، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن محمد بن عمرو بن ابراهيم، عن الجواد عليه السلام .[\(٤\)](#)

محمد بن علي بن محبوب، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن عمران بن محمد، عن الجواد عليه السلام .[\(٥\)](#)

ص: ٦٢

-
- ١- عيون أخبار الرضا عليه السلام : ٢١٨ ح ٣٠ .
  - ٢- التوحيد: ١٦٨ ح .٢
  - ٣- التوحيد: ١٠٦ ح .٦
  - ٤- الكافي: ١٩١ ح .٨
  - ٥- التهذيب: ٢١٠ ح .٣

محمد بن أحمد بن يحيى، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن أبي علي بن راشد، عن الجواد عليه السلام .[\(١\)](#)

- با دو واسطه:

محمد بن جعفر ابوالعبّاس، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن صالح بن سعيد، عن ابراهيم بن محمد بن هارون، عن الجواد عليه السلام .[\(٢\)](#)

محمد بن جعفر الكوفي، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن محمد بن الحسين الواسطي، عن نصر الخادم، عن الجواد عليه السلام .[\(٣\)](#)

- با سه واسطه:

عدّه من أصحابنا، عن سهل بن زياد، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن عثمان بن سعيد، عن عبدالكريم الهمданى، عن أبي تمامه، عن الجواد عليه السلام .[\(٤\)](#)

عدّه من أصحابنا، عن أبي عبدالله، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن عثمان بن سعيد، عن عبدالكريم الهمدانى، عن أبي تمامه، عن الجواد عليه السلام .[\(٥\)](#)

ص: ٦٣

١- التهذيب: ٥/٢٩٦.

٢- الكافي: ٢/٥ عليه السلام ١.

٣- الكافي: ١/٣٢٥.

٤- الكافي: ٦/٤٥٠.

٥- الكافي: ٥/٩٤.

- بدون واسطه:

علی بن محمد، عن سهل بن زیاد، عن محمد بن عیسی بن عبید، عن علی بن محمد علیه السلام .[\(۱\)](#)

محمد بن یحیی، عن محمد بن عیسی بن عبید، عن علی بن محمد علیه السلام .[\(۲\)](#)

- با یک واسطه:

محمد بن یحیی، عن محمد بن احمد، عن محمد بن عیسی بن عبید، عن أبي القاسم مخلد بن موسی الرازی، عن علی بن محمد الهادی علیه السلام .[\(۳\)](#)

محمد بن یحیی، عن سعد بن عبدالله، عن محمد بن عیسی بن عبید، عن آیوب بن نوح، عن علی بن محمد الهادی علیه السلام .[\(۴\)](#)

محمد بن یحیی، عن محمد بن احمد، عن محمد بن عیسی بن عبید، عن أبي القاسم الصیقل، عن علی بن محمد الهادی علیه السلام .[\(۵\)](#)

- با دو واسطه:

محمد بن احمد بن یحیی، عن محمد بن عیسی بن عبید، عن علی بن

ص: ۶۴

۱- .الکافی: ۱/۱۲۶.

۲- .الفقیه: ۴/۲۳۲ ح ۵۵۵۴.

۳- .الکافی: ۴/۵۳۸.

۴- .الکافی: ۱/۱۰۷.

۵- .الکافی: ۵/۲۲۷.

مهزيار، عن أبي الحسن، عن أبي الحسن الثالث.[\(١\)](#)

محمد بن أحمد بن يحيى، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن عليّ بن مهزيار، عن أبي الحسين، عن أبي الحسن الثالث.[\(٢\)](#)

محمد بن أحمد بن يحيى، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن الحسين، عن ابراهيم بن محمد الهمданى، عن أبي الحسن الثالث.[\(٣\)](#)

از امام عسکری علیه السلام :

- با يك واسطه:

عليّ بن الحسين بن موسى، عن أحمد بن إدريس، عن الحسين بن عبد الله، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن رجل، عن أبي محمد الحسن بن عليّ علیه السلام.[\(٤\)](#)

ص: ٦٥

١- التهذيب: ٩/١٤٣.

٢- الفقيه: ٤/٢٣٧.

٣- التهذيب: ٧/٢٠٧.

٤- وسائل الشيعة: ٢٧/٩٣.

اشاره

لازم است به این نکته توجه شود که در سند این دعا از امام عليه السلام با عنوان «الصالحين» و «الصادقين» نام برده شده و تصريح به اسم نشده است باید گفت: چنین چیزی منحصر به این مورد نیست بلکه در مصادر روایی، نمونه های فراوانی وجود دارد که از امام عليه السلام نام برده نشده و به صورت خاص تعبیر شده است که به بعضی از آنها اشاره می کنیم.

الفقيه عليه السلام :

١. محمد بن علی بن محبوب قال: كتب رجل إلى الفقيه عليه السلام في رجل كانت له رحى.[\(١\)](#)
٢. محمد بن علی بن محبوب قال: كتب رجل إلى الفقيه عليه السلام في رجل دفع إلى رجل وديعه.[\(٢\)](#)

العالم عليه السلام :

١. سألت العالم عليه السلام عن العطسه.[\(٣\)](#)
٢. سألت العالم عليه السلام كيف علم الله.[\(٤\)](#)

ص: ٦٦

-
- التهذيب: ٧/١٤٦ ح .٣٢
  - الفقيه: ٣/٣٠٤ ح .٤٠٨٩
  - الكافي: ٤/٧٢٢ ط دار الحديث.
  - الكافي: ١/٣٦٤ ط دار الحديث.

١. قلت للشيخ عليه السلام : خبرني عن الرجل يدعى.[\(١\)](#)

الرجل عليه السلام

١. عن أبي القاسم الصيقل وولده قال: كتبوا إلى الرجل عليه السلام .[\(٢\)](#)

العبد الصالح عليه السلام

١. عن سماعه بن مهران، عن العبد الصالح قال: قال لي: اتم الصلاة في الحرمين مكّه والمدينه.[\(٣\)](#)

٢. عن عليّ بن رئاب، عن العبد الصالح عليه السلام قال: ادع بهذا الدعاء في شهر رمضان.[\(٤\)](#)

رجل من بنى هاشم

عن عبدالله بن سنان، عن رجل من بنى هاشم قال: سمعته يقول: أربع من كنّ فيه كمل اسلامه.[\(٥\)](#)

الصالحين عليهم السلام

روى عن الصالحين: أن اختنوا أولادكم يوم السابع يطهروا.[\(٦\)](#)

ص: ٦٧

١- الكافي: ٧/٤١٥. در فقيه ٣/٦٣ آمده است: «قلت للشيخ يعني موسى بن جعفر عليه السلام».

٢- التهذيب: ٦/٣٧٦

٣- الاصول ستة عشر: ١١٥ ط شبيستری، ٣٢٨ ط دار الحديث.

٤- الكافي: ٤/٧٢

٥- الزهد: ٢٦

٦- الفقيه: ٣/٤٨٨

روى عن الصادقين عليهم السلام : أن اختنوا أولادكم.[\(١\)](#)

که ممکن است این گونه تعبیرها بخاطر شرایط خاص زمان ائمه: و تهدیدات دشمن و از باب تقیه باشد و یا اینکه در مثل این مورد از باب تردید راوی باشد، می داند که از یکی از معصومین: شنیده ولی فراموش کرده که کدام یک از معصومین: بوده و لذا از او به صادقین یا صالحین تعبیر نموده است.

و....

ص: ٦٨

۱- . کافی: ج ٦، ص ٣٥.

فصل چهارم: نکته هایی پیرامون این دعا

ص: ۶۹

در خاتمه شایسته است که به چند نکته اشاره شود:

۱. منظور از «صالحین و صادقین» امام معصوم علیه السلام است و مرحوم کفعمی در بلدالامین آن را قطعی دانسته و از آن به «عنهم عليهم السلام» تعبیر فرموده است.
۲. شیخ الطائفه طوسی اعلیٰ اللہ مقامه الشریف در کتاب شریف تهذیب (همان گونه که نقل آن گذشت) به جای «الصالحین»، «الصادقین» ذکر کرده و اگر ضبط این لفظ به صورت تثنیه یعنی «الصادقین»^(۱) باشد بعید نیست که بگوئیم سند این دعا به وجود مبارک امام باقر و یا امام صادق علیهم السلام منتهی می‌شود.
۳. مرحوم کفعمی در بلدالامین همان گونه که در مصادر دعا اشاره کردیم این دعا را در ضمن یک دعای طولانی به صورت مرسلاز پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نقل کرده است، و می‌توان این نقل را طریق دیگری برای این دعا فرض نمود.
۴. ما در این نوشتار به خاطر رعایت اختصار و عدم استفاده عموم متعرض بحث رجالی و سلسله سند حدیث نشدیم و از اظهار نظر پیرامون آن و جرح و تعدیل راویان و... خوداری نمودیم.
۵. این دعا در روایات به نام خاصی نامگذاری نشده و اینکه عده ای

ص: ۷۰

۱- در روایات به این تعبیر یعنی «الصادقین» فراوان آمده است.

آن را برای سلامتی امام زمان علیه السلام نامیده اند مدرک و مأخذی ندارد ولی با استفاده از مفاد دعا و از جمله «حتّی تسکنۀ أرضك طوعاً» مناسب تر آن است که به آن، دعا برای ظهور و فرج امام زمان علیه السلام گفته شود.

و توهم اینکه چون دعای «الهی عظم البلاء» دعا فرج است پس این دعا نمی شود دعای فرج باشد غلط است زیرا در بعضی از روایات به دعاهای دیگری نیز دعای فرج اطلاق شده است از جمله: فقهاء فرموده اند افضل ادعیه در قنوت دعای فرج است و مقصود ایشان «*لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ ...*» است.

کفعی در بلد الأمین دعای مبسوطی از حضرت رضا علیه السلام نقل کرده که موسوم به دعای فرج است و دعای توسل نیز در ضمن آن مذکور است.^(۱) و....

***

در پایان از همه پژوهشگران محترم و اهل تحقیق تقاضا داریم که مطالب مندرج در این مجموعه را به دیده تحقیق نگریسته، نقطه نظرهای مفید و ارزشمند خود را برای اصلاح و تکمیل در چاپ های بعد به این مؤسسه ارسال فرمایند.

باشد که خداوند قادر متعال به برکت این دعای شریف و دیگر دعاهایی که برای فرج منجی عالم هستی حضرت مهدی ارواحنا فداء می شود، ظهور آن مصلح کل را نزدیک نماید و از بقیه غیبت آن بزرگوار صرف نظر فرموده، جهان بشریت را مورد لطف و عنایت خویش قرار دهد.

ص: ۷۱

۱- بلدانمین: ص ۳۲۳.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرَغَبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ، وَتُذْلِلُ بِهَا النَّفَاقَ وَأَهْلَهُ، وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاءِ إِلَى طَاعَتِكَ، وَالْقَادِهِ إِلَى سَبِيلِكَ، وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَهُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَهِ

خدایا ما با تصرع و زاری به درگاهت از تو خواستاریم دولتی گرامی را که به وسیله آن اسلام و مسلمین را عزت بخشی و نفاق و منافقین را منکوب سازی و ما را در آن دولت از زمرة خوانندگان مردم بسوی اطاعت تو و از برندهای بسوی راه خود قرارمان دهی و بدان وسیله بزرگواری دنیا و آخرت را نصیب ما گرداندی

مفاتیح الجنان : دعای افتتاح

ص: ۷۲

بسمه تعالیٰ

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ ه.ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سرہ الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسريع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر بنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب نقلین (کتاب الله و اهل البيت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر بنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفاً ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده‌ی نویسنده‌ی آن می‌باشد.

فعالیت‌های موسسه:

۱. چاپ و نشر کتاب، جزو و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه‌های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماكن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی‌های رایانه‌ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ‌گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم‌های حسابداری، رسانه‌ساز، موبایل‌ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

۹. برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره‌های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و ... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه:

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان.

در پایان:

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقليد و همچنین سازمان‌ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی
www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعة و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

